

[Transcript] Vitsit Sikseen! / 23. Vitsit Sikseen! | Antti Haapala

Tervetuloa vitsitsikseen podcastin pariin! Minä olen Heikki Vilja ja meillä on vieraana mahtavan hauskaa stand up komikko ja käsikirjoittaja ja logistiikkaalan ammattilainen Antti Haapala. Tervetuloa. Oikein paljon kiitoksia. Kiva, kun sai tulla. Tehdään heti sellaista, että olen logistiikan Harry Potter lapsin eroon.

Olin siinä oikeasti aivan velhoa siinä, mutta kun tuli puperteikki ja nämä lopetin ne ja aloin sitten koumikoksi.

Sen takia minä tykkään laittaa sulle mun keikka. Mä olen nyt menossa. Mulla on Pori ja Joensuu samana viikonloppuna.

Kyllä, kyllä. Nyt kun tästä puhutaan logistiikasta, koska kaikki hyvät podcastit hän alkaa, niin minä näin heille Hursulan.

Se oli Tampereella käymässä, ne oli lähes jäpenkaa tahkolle. Ne oli sitten päättänyt, että fuck hotellit.

Tämä keikä jälkeen pois ja tehdään se on kuin semmoinen joku tunni puolentoista rykäsyä siihen tahkolle ja packkiin. Ja peoli siis menossa Himokselle koko ajan, joten ne ei sitten ottanut hotellia. Sehän on siis viis tuntia. Eli ne temppasaa tänään niin kuin Tampereelta viis tuntia tahkolle ja sitten...

Sitten takas.

Niin illalla, yhällä takas. Koska hei ei ole logistiikan lapsin eroja ja oikeastaan mitään eroja.

Mä muistan, kun mä olin kotkassa keikka vähän aika sitten. Ja jos mä sanoin, että no mä tuun sieltä lapeen rannasti, niin sä sä et orkas.

Puhu, nyt on hyvä logistiikka.

Joo, joku sä tulee niin kuin ihan...

Se, että sä olet tuut niikolla.

Aivan loistavaa.

Kyllä.

Mutta me puhuttiin, nyt tuli vaan mieleen, että siis jäi kesken tuossa, ennen kuin käynnistettiin kamerat, niin sulla oli Haapala ja Sottinen podcast.

Niitä teitte livepodcastiin.

Niin mä kuun niissä muistutit mua, joo.

Turussa.

Sitten oli tässä Helsingissäkin ja muistakseni seinä joilla.

Sitten oli semmoinen private metal festival, kun selviytyjät, jotka järjestettiin pohjan maalla.

Ja se oli semmoinen tehtiin myös siellä, jossa on heavy bandien välissä.

Ja ne on ne siis kuuluiset festivalit, missä haustolaisi silti tunni alasti.

Mumuossa, joo, kyllä.

Se viina määrä, jota meillä siihen pöytään kannettiin samalla, niin se oli kyllä oikeasti.

Mä tuli vähän niin, että onko se nähnyt eläkeläisten keikkaa, koska niin sama maininkin.

Se oli semmoinen poolupetti ja sitten vaan ihan mahotumäärä.

Ja sen jälkeen tuolitte samassa kunnos kuin eläkeläiset.

Joo.

Ei se bandi, vaan ihan normaalia.

Eli katko käviltiin hitoja, ei katko käviltiin, kun huonosti kuulii.

Puksi vielä jossain, näkymähdäkö, siis osaksit vanhoja jaksojosta?

Ja mä en tiedä miten podcastit toi.

Ei.

Ei, ne on niin kuin teletet.

Mä luullisin jo, en tiedä.

Ei varmaan lyödä, en tiedä.

Eikä niin välttämättä, että ne olivat aika aina ajokohtaisiin.

Niin oli tuota esiin enää sillä lailla.

Se oli hauskaa.

Te olis sponsor, melesmaks olis sponsori.

Te olis Jussi Simola ainakin.

Simola antoi 20 euroa, joo, ja sitten meillä oli semmoinen tatuointisponsori.

Okei, saitte tatuointeja.

Olis saatu, mutta emme siis kumpikaan, kun mullakin oli jo tarpeeksi.

Mä ajattelin, että en mä tarvi enää, mutta joskus tulee joku semmoinen täytyy saa navaa ympäri, niin sieltä sitten hakeen.

Hapala OU.

Se on hyvä, koska sitä kysytään monesti, ja hästeikin muista, että pitää googletaa firman tiedot.

Niin yhden tunnus on tatuointia napaan.

Ja silleen, että se näkyy mulle oikeinpäin.

Tätö aina tiiä, kun nostaa paitaan ja katsoo sin.

Viiva kaheks.

Tämä on nyt tällainen sitten.

Tämä meni siis ihan tämmöiseksi.

Mitä sinulle kuuluu muuten?

Varmaan tähän pitäis sanoo, että hyvää.

Saan sanoa myös pahaan.

Aika pahaan kuuluu.

On ollut raskasta tähän kevääseen tullut.

Viime vuonna oli hemmetisti keikkoja,

ja sitten kun keväällä ei ikinä ole ihan niin paljon,

niin se oli tosi raskasta se,

että yhtä kei olkaa ihan silleen niinkuin neljää keikkaa viikossa.

Ja kun haluisin tehdä niin paljon.

No tämän podcast-järkeä on.

Aivan varmaan.

Kyllä.

Sitten vaan.

Antti Aapala, piste fi.

Piste fi, ja Naurusi on takuusi.

Kyllä.

Mutta sä elit mä näin jonkun valokuvan somesta.

Sä näit sun...

Sä näit Ransun.

Joo.

Ransu-koiran.

Kyllä.

Missä sä alkiin olit?

Tampereen komediaateaterilla.

Sielläkö se Ransu on elämää?

Se oli tullut...

Joo, joo, se vetäisi siellä.

Ja Elmeri oli kansmestoilla.

Ja tota...

Pablo on ollut.

Ei.

Mä voisin kokkelita kyselyyn.

Kokkelivekkuli.

Kokkelivekkuli, just näin.

Joo.

Mä voisin niin kokkelijäden perään kyselyyn.

Selvis, että Ransulla niitä ei ole.

Mä teen kyllä tarkastukseen.

Niin.

Sillä se muuten samalla pysyy pystyssä Ransu sitten kuin sitä.

Tietysti se on.

Käsi nukke.

Niin.

Se...

Mä luulen äänä, että siinä oli semmoset...

Mutta pitää kyllä oikeasti sanoa, kun mä laitoin sit kuvan Facebookiin.

Nyt tapasin kuuluisimman hahmon, minkä koskaan.

Ja sit mä tuli heti sinä kirjoittaa.

Ja mä oon semmonen, että mä etu käteis paha...

Pahoitan mieleni.

Niin.

Koska mä olen sit...

Voi vittu jengen.

Missä käsi? Nyt vittu, miten niinku itsestään selvä vitsi.

Ja sit mä oon...

No sit vaan odottelija.

Kyllä, hän itse jätukin.

Niin.

Haluaisitte laittaa lukkoa näitä?

Äänet on tässä ja...

No muka ei ne ollut.

Missä se nyt on?

Niin.

Mitäs Ransu pysyy pystyssä?

Niin.

Mä sit pistin vaan, että omassa perseessä.

Se on hyvä vaihtoehto.

Pablo...

Kokkelivekku oli Pablo.

Niin tota...

Vaali senkaan teen kesäteatteri.

Tai teatteri siis...

Ei ollut kesäteatteri, mutta mä olin vuoden senkaan imatralteatteris. Ihan mahtava tyyppi. Ei hänellä ollut kyllä kokkelia, mutta...

Se kyllä siitä jotenkin niinku...

Joista ihmisissä niinku näkee, että ne on niinku mukavia ja semmosia sympaattisia tyyppäisissä.

No se on.

No se on.

Ja sehän on siis...

Otsä nähnyt sitä siellä Pispalassa?

Siellä on se siellä.

Siellä on se siellä.

Se asuu siis heikkisalo ja...

Mikä se on?

Sirkka...

Sirkku Peltolan naapurissa.

Älä niitä.

En tiedä, voisi olla, että se on muuttanut.

Ei oo näkynyt.

Onko se enää hengissä? Pablo, jos olet hengissä, niin laita viesti.

Joo, tarvitaan kokkelia, eiku vekkulia.

Ja haluaks se vieraasti tänne?

Ei.

Tiesin.

Ei.

Sillä olisi kyllä varmaan tarinoita.

Joo.

Mä muistan vaan se oli...

Mä puhun tästä jonkun kanssa podcastissa.

Tai sit mä puhun muuten vaan.

Mutta sen mä muistan, että olin ohjaaja, jonka kanssa minä olin vähän hankaluksia teatterissa.

Ja sitten kaikki olteet...

Ei näin kannata tehdä niistä, Pablo.

Ei, ei jätää.

Tehään tämä ensi jouta niin kuin se sanoa.

Ja sen jälkeen tehdään ihan mitä meitä lystyy.

Joo.

Koska ei se ohjaaja paikalla.

Joo.

Tää on totta.

Tää sedittää niin kuin pitkän uralle, että jaksaa tehdä niin pitkään.

Koska tajuu sinne, no ei yksi jouta tehdä sille, kun sanotaan ja loppuaikaa tehdä.

Noinkohan se kokkeli vekkulikki on syntynyt, että se ensimmäinen jaksohalla oli semmoinen, että ne teki askartelli, sieltä tähän tehdään jätelötikuista aita. Ja sitten toinen jakso nyt välä tehdään ihan mitä vaan tuokas kokkeli.

Se on astettu ja pilotti on myyty.

Nyt mennään.

Ehän ne sitä katoa.

Aivan.

Siis mä oikeasti luulen, että ei noin... Siis tuli mieleen, että noin...

Niin, nehän on nytkin kun...

Tiedäks aina kun on tehty jotain noin viikon uutisia taisi studiokin.

Nehän on ne e-kat.

No niin aina siellä oli ne kanava-tyypit ja jotenkin oli ne päättämässä.

Niin, tuskin ne katto sitä sitten.

Kyllä.

Se oli se yle mikä sen nimi on. Sehän oli kyllä tosi usein kattomassa, mutta...

Mäkin reinikkaan.

Niin, sehän oli kyllä usein siellä paikon päällä.

Mut musta tuntuu, että se on vaan se, että tavallaan sehän välittää vaan katsoja luvuista, ettei se olla merkitys.

Se oli varmaan vähän ihan astunut muuhun, koska se oli aina siellä silloin kun mä olin siellä.

No, emme tiedämmä oli siellä aina, ja se oli aina siellä.

Mut jos se näki silleen, että kun mä ootin molemmat siellä, nyt olisi tavallaan...

Ei mennä nyt mihinkään tämmöinen.

Joo, siis tähän pitää ehkä katsojille selittää, että jossain vaiheessa meitä on sekoitettu toisimme.

Tää pitää paikkaa.

Kyllä tullaan paljon, että mä oon keikalla, missä ne oli tosi yllättyneet, että mä oon Tampereelta, ja sinne tiedän selvissä, että mä en okkaa Antti Haapala.

Mä oon kuitenkin tilannut mut sinne keikalla.

Joo, tää on ehkä semmonen onegdokti tähän katselijoille kerrottavaa.

Mutkin on ikään kerran tunnistettu koomikoks.

Ja tultiin sitten oikein kehumaan, että sehän oot se koomikko.

Mä oon sitten todella lagia, mahtava meininki ja kehuttiin varsinkin joensukeikkaa.

Mä oon ollut käynyt joensuussa, sit mä sanoisin, että mä oon käynyt joensuussa keikalla.

Eikö sä heikki?

Sillä meillä oli vielä enemmän samanlaista tukaa.

Joo, joo, joo.

Siis ilmeisesti se riittää ton pitkään rillit.

Joo, joo, jos vähän viikseksi piruuttaa jossain vaiheessa mulle, mä oot kasvat.

Viikku, mä muistan sä kasvat edes, et mun on pakkoa.

Tää jälkeen tässä.

Muuten mä sä keikko.

Joo ja mä olin hieman se toivottavasti heikki kanssa kasvattaa.

Voisin mä soittaa sille kehoittaa kasvattaa.

Mutta tota, no mut, niin, ei ole tehty enää.

Meillä oli pitkään lavallakin tehtiin siellä, kun mentiin vierkkään ja osatettiin toisimme yleisimme nauroa.

Sehän ei enää oikein toimi.

Se oli hauska, se toimi alkuun tosi hyvin.

Me niinku vähän solvattiin ja piruilittiin toisillemme.

Ja sit se vaan niinku lopettii toimimasta.

Se ei niinku yhtäkki semmonen niinku yhdessä yössä.

No sä päätit kasvattaa tommoseen ponihännä.

Niin mut, en mä tiedä, onks se se vai jotenkin, että loppuksi muiden pilkkaaminen vaa yhdessä aikana, koko Suomesta.

Siis sille, että se ei välttää myöhemmin.

No semmonen huomasi aina, että jos mä pilkkasin, kun mäkin aina sanoin, että Antti Haapala, tuolta mä näyttäisin, jos mä olisin vähän komeempi, vähän pidempi, vähän nuorempia, helveti yksinä.

Joo.

Niin sehän oli aina, että monesti ennen niinku no,

mut joskus varsinkin, jos olit niinku tykännyt suusta, kun sä usein MC-nä olit, niin sit jengi sinne, ei, mä sano hänestä noin.

Me ollaan hänen ystäviä. Joo, ja tää toimii toisinpäin myös, kun kerrotaan.

Niin, mä tiedän, että se kerrotaan.

Kohan mua kertoo, koska se on niinku hauska, toisin kuin toi.

Niin toi, mulla oli se, että se meni sit usein niin, että heikki oli ollut MC-nä, ja tota, sit sä kutsut mut lavalle, mä tähän tämän samaan juttoista, mä sanoin, että täältä mäkin näyttäisin, jos mun lempiruaika olis pizza-puffet.

Ja mielenkiin sattuu mua vähän.

No ei se mä itsellekään hyvältä tuntuu nyt kertoo,

komedian alttarella on välillä palvetuttavaa.

Siinä on pakko se ruuhrata, joo.

Tänään me ollaan pasillassa, mä en oo sanoo, sustetaan ihan hirveen.

Onneksi mä tullaan esiin.

Mä oon siis katsoit niinku aikataulut, niin meillähän on siis,

mun duunivuoron tänään loppuja tyylillä 7.

Se on totta.

Me täytyy löytää alko, mä haluan punaviinii.

No niitä täällä Helsingissä on.

Siis, silläkin tuliin.

No mut hei, sä oot siis, sä asut Pispalassa nyt, mut tota...

Se on Tampereella.

Se on Tampereella ja kuten kaikki porilaiset säkin oot poistunut sieltä.

Sä et poristanko tosi?

Kyllä.

Mä ajutelut tosi paljon porista, siis täällä on ollut köpi ja sitten, nyt oli Joonas Nurdman vierana.

No niin.

Porista, mut heillä on semmonen auto, et heidän mielestä pori on kivavaa vaikka.

Ne on semmosista paremmista...

Mennään siis sanoen paremmista perheistä.

Niin.

Paremmista alueita.

Paremmista asuun alueilta ja ehkä tai...

Ja silläkin on tietysti hirveästi...

Mä olen vähän molemmat ehkä semmosia, niinku vähän semmosia, niinku just lähio-mestojä, missä mä oon, et eikä oltiin niinku tosi paas lähio, mehän muutettiin sillä joka viikko.

Niin.

Ja sit muutettiin, niinku, via pahemmalle puolelle sitä kaupunkia, niinku, oikein kunnollisille slummiin.

Toisko se nyt ekaan puolen vuoden aikana,

kun me siellä asuttiin,

niin se naapurin talon,

sitä voi lukea murha-infosta,

niin se tuttu siis...

Siellä oli semmoinen kaksoismurhat.

Ja.

Semmonen tuttu ukkelini,

oli sitten puukottanut kaksinaista hengiltä,

nyt ne oli vähän pelannut selkeä ristiseiskaa,

ja sitten heitetty parvekkia topia.

Tämä oli siis niinku ihan selleen ekojen kuukausien aikana, muutin siinä muutin.

Mutta oot sä Porist syntynyt sitten?

Joo, mulla on jo virallinen syntynyt paikka on Pori.

Niin, niin, niin, niin.

Mutta onks sä sit siinä, et sä et viittynyt myöskään,

et jos te muutatte koko ajan,

niin just tavallaan kun ehti olla ehkä silleen,

et mä hän on tutustunut ihmisiä,

niin sit muutetaan taas.

No siis ne ihmiset tuli mukana siis silleen,

et mä en suastunut,

niinku, se on kuitenkin pieni kaupunkia,

mulle jäi Pori, tai ne ystävät jäi niinku itä Poriin,

kun mä muutattiin Pohjois-Poriin, niin, niin,

tota sit mä menin sinne,

mä en niinku tehnyt uusia ystäviä

siihen Pohjois-Porissa, eikä niinku muutenkin
mää sit jo niinku eristäydyin oikeestaan.
Silloin musti tuli se yksinäinen,
mistä sä nyt vie kiaksat pilkatassa.
Niin, se on kauheettava,
mutta setäkin katokun humorissa on aina totuuden siemen,
totuuden siemen,
ja se nyt on syhtään hauskaa,
jos mä sanoisin, että Antti on tosi yksinäinen,
ja jos hän ei oo.
Niin, niin.
Niin se menee.
Mutta ei se niinku,
ei tosiaan se ei ollu,
että kavereet kuitenkin niinku pyysi siellä,
ja silleen, ja, ja
mulla oli mopo,
ellä pääsi kulkemaan.
Mut se on, se on siitä se logistiikkakin varmaan haluaa.
Mut tota pakko sanoa,
että sehän on hauskaa toi Pori,
kun sillä on se maine,
ja siis, kyllä mäkin niinku en aattelin,
ja mun muista se on hauskaa niinku,
mäkin olen sanonut, että
mä hän, mulle hän Pori on tuttu,
siis Lainsuotettomat teatterifestivaaleista,
ja sit Pori-jatseista, jotka me olemme tosiaan kivoja tapahtumia.
Eiks et, eihän mä ajatellut,
että miks tää on nii anki?
Tää hän on aina maattava paikka.
Miks ne on siis joku vuokka Pori-jatsit?
Niin sehän siis kolminkertaistuu se kaupungin,
niinku väkimäärä,
ja sillä Pori-jatseilla hän suurin osa,
niin ei oo Pori-laista.
Ei tietenkään.
Niin.
Ei tietenkään.
Mä oltiin jossain mun kavereen,
lukiossa,
mun kavereen veliasu Porissa,
se oli siis vanhempi.
Mä oltiin sen käämpi lyötä, muistin mun lukiokavereen kanssa, mennä Pori-jatseiden,

jatskadulla käytiin kerran,
hän on muuten käyty missään,
siellä jossain lähibaarissa on meistä,
nekin olisivat paikalliset Pori-jatsit,
eivitte mennä sinne,
siellä on turisteja,
eivät se tosi omassa kapakassa.
Mut haluan kyllä sanoa,
että ennen kuin siellä nyt joku virittelee jotain,
jousin pysyä mua kohden Porista,
niin mä en tiedä, mikä se menikin ykyään on,
mikä siellä niinkuin totta kai se on voinut mennä eteenpäin tosi paljon.
Nyt 89-luvun lähiylapsen elämää ja raskasta ja rankkaa välillä,
mutta sit kuitenkin oli hieman tiin mukavaa.
On ja mainihan seuraa,
jos tavallaan ajatellaan lahteen
ja kaikki pitää sitä viekin Suomen-Chikakoon
ja maailmimis me itse asunni,
se on jotenkin vaikein ihan vihdyttäisiä paikkoja.
Varvasti joo.
Kaikessa hän on hyvät ja huonot.
Kyllä.
Paitsi Pori-jatse.
No niin,
mutta sielläkin on varmaan niin kuin
tommosia luokkaa eroja ja
niin kuin mä köpiltäkin kysyy,
niin hän hän itse sanoi,
että hän on siis asunnut paikassa,
jonka nimi on paratiisimmäkien.
Se on vähän eri,
kun se,
mä asuin siis paikassa,
jonka nimi on,
että hakataan sut ala-asteen pihalla lähiyä
ja sen kadulla.
Se on hirveän mukava asunpaikka,
kyllä erityisen pääs on kuin aikuisena muutaan sinne.
Hakataan.
Joo, joo.
Ovikeilos on iltaisen,
että me mennään sitä ala-asteen pihään.
Miksi nyt taas?
No me hakataan.

Kaidi jokset askeskiviikkoon.
Tää on kyllä hemmetisti pahempi päivä,
kun se hernekkeet on päivä.
Niin.
Ei oo muussa,
hernekkeet on päivä on mukavampi päivä.
Joo, mutta ei puhuta sitten porista enemmän.
Mä muistavaa, kun sä sanoit,
että tämä, kun juteltiin jostain opiskeluista
joskus, niin sitten säkin sanoit,
että tässä tajunnut,
että oli joku esittävä taiteen.
Että semmonen vaihtoehto oli niin.
Niin.
Että olis menu hakea johonkin vaikka.
Joo, joo.
Ja siis toi lähteä,
mun tuli yksi päivätä,
siis ihan mieleen,
kun nyt tuli tapetilla nää musiikkiluokat,
niin Helsingissä meinaataan niitä lopetella,
että joo, mä yhtäkkiin muistin,
että kyllähän muultakin Tokalla kysyttiin,
että haluatko mä sitten kolmannen luokamme,
musiikkiluokat, kun oli lahjoja siihen.
Eihän semmonen mulle kuulu.
Ja plus, että mun kaverit on tässä,
mä haluan mun kavereiiden kanssa.
Niin.
Virhe numero yksi.
Tai no siis sillee numero yksi,
mut niinku virhe kuitenkin.
Siis mä olisin voinut jo silloa alkaa musisoimaan
ja pitää paskeria ja olen taiteen.
Joo, ja se musiikkiluokaa,
se todennäköisesti on ollut siellä paratisiin, minkään se on ollut.
Meillä oli furisjoukko,
ja se oli pari muutamia tyyppejä,
jotka oli siellä,
ja niillä oli bandit ja hyvä meni.
Mut ei niitä siis, mäkin muista siis,
Helsingissä oli musiikkiluoka,
kyllä mä sen tiesin,
mut ei muu,

no ei tietysti ollut lahjoja kaan,
mut ei semmonen ollut vaihtoehto kaan,
kun sinne kolmannen luokalle mentiin,
ei muu kaiken sanonu,
kun mä voisin esim.

Eikö sinne pidetty semmoista musikaalisuustestiä?

No, voinhan se olla, että me ne pidettiin
ja hyvin nopeasti mulle ei sitten en mä muistaa.

Se on todella siis simppele silleen,
että onko seuraava ääni korkeampi
kuin tämä ääni tai matalampi,
eli kyllä se on ihan varmasti,
jos tiedän, että sä oot kuitenkin aika
musikaalinen ihminen,
vaikka sä toisin väität, niin.

Niin.

Mutta mullekin tuli tämä muistin
tässä vassan ihan lähiaikoinen,
että ottaa, että ehkä semmoisia kyseltiin,
ja mä kieltä ydyn, ja olin...

Niin.

Mut siis, joo,
en mä kokenut,
että tällaiset esittävän taiteen,
joku kitaran soittaa tai näyttelemisen,
tai jotain tälläsi missä muut rampaset,
ne olisi millään tapaa kuulunut mulle,
että mä olin jotenkin ajatellut,
että se on vaan johonkin muiden puuhaa.

Ja niin, se tavallaan oli.

Oli, oli, mutta mä olisin,
mä sanoin itsekin osallistu,
jos mä olisin ymmärtänyt.

Niin.

No mut sehän semmoinen sitten on,
en väki murahan siis,
ihan sattuman kauppaan se,
että mä aina höpötin mutsille ja faijalle,
että mustu ne näyttelee,
mustu ne holliburtehti,
tai joku tiekseen.

Sehän ei ole varannut, että meidän iske voi olla talkkaria,
se vahti muu maalla sitä.

Mutta mä aina höpötin,

niin sitten meidän äiti lukiin jostain,
tieksä paikallis-seidestä,
että Malmin työvä näyttölle tekee
näyttöliöitä lastennäytelmää.
Meidät tonne,
niin mä sanoin,
no en mä haluu,
no menet koko ajan höpötä,
et soitas sinne,
ja mä muistin,
mut pitäin itse soittaa,
ja sit se oli hyvä,
niin se on vasta siellä,
että mä olin terve,
mä haluaisin tulla teatterinnäyttelmää.
Siitä tota,
meidän kyllä vähän etitään aikuisia,
mutta tehdään teettä lastennäytelmää,
joo tehdään,
no mä oon lapsi,
niin jos itse olin no,
hyvä on tuu sitten.
Ajaasi pääsin.
Fääsin niin,
että se oli jotenkin,
että ihan sattuman kautta,
ei se käy ollut mikään tämmöinen,
niin kuin monet on aloittanut
jonkun tieksi,
just nuorena jonkun
niinku koulun kautta tai tai jonkun tieksi,
harrastuksen,
tämmöisen niin kuin ohjatun
harrastuksen kautta,
vaan mulla oli itse,
et sattu vaan lukee leheessä ja meni.
Joo,
niin kuin teatterissa ala-aastelius koulu luokatkaa,
koska siellä oli joku niin kuin oppila,
se oli näyttelemäs siinä.
Okei.
Se oli Oliver musikaali.
Joo.
Ja toi,

kyllä mä niin kuin muistaa,
että teki jotenkin,
että okei,
tuolla on jotkut,
näkö jäi saa tehdä tolle,
sitten tompa siistiä,
tosi hieno näköistä toimintaa,
varmaan jännää olla teatterissa,
mutta niin kuin missään vain saa teille,
että nähä voisi itse hakeutua
kansvastaalalla,
johon.
Ja ne on ehkä ihan hyvää,
että en hakeutunut.
Siis kuitenkin tämä meni, sit mä olisin vaan joku laitosta teatterinä.
Niin, totta siis,
näin lopputuos on parempi.
Ehkä.
No, musiikkia sulla oli kuitenkin.
Jos mä en ymmärtänyt oikein,
niin sä nuorena,
sinulla oli mopo,
sä pelasit jalkapalloja,
ja sitten soitit.
Ei mä niin kuin,
siis seki alkoi vähän niin kuin
aiku siellä vastaan.
Ai, no.
Kyllä mun niin kuin oli,
siis kiinnostusta oli,
ei jota,
jos mulla oli semmonen yksi kitarakiin,
minkä joku,
tai minkä faija oli ostanut,
se oli ihan hirveä luuttua.
En osannut mitään sointui tai mitään tällaista.
Mutta mä muistan,
mä viritin sen kitaran itse silleen,
että mä pystyn vapailla kielillä soittamaan
metallikan onen.
Se oli ainoin,
niin sitten loppu sen sinästi,
kun sitten se nyt täytyisi varmaan virittää,
sitten päässepäin.

Niin, niin, niin.

Joo.

No mut ahan se siis,
käsikerta,
tota musikaalisessa pystyt virittää sen itse,
sen moseen ääneen,
että se kuulostaa oikein,
ettei se ole kuitenkin.

No kyllä mun varmaan jotain semmoista
nuottikorvaa oli,
mutta se tuli vähän,
kuitenkin,
vähän aiku siellä kunnolla sitten.

Joo.

Kyllä mä niin kuin jo soinnut
ja tälleen osasin,
ja sitten kun mä olin joku
tyyliin 19.

mä olin,
mut eikö kylmää olla nyt oikein
kunnolla soittelee,
et mä oon vähän opetelleen sitä.

Joo.

Ja sitten mulla oli semmonen musa,
kitarain opettaja,
sitten vähän aikaa.

Okei.

Mut siis mitä se sitten,
mikäsust piti tulla sit isona?
Ihan lapsena ensimmäinen haavea
ammatti oli Metsuri.

En näura siis,
en näura Metsuri ammattikunnalle
tai haaveille,
mut se on vaan mielenkiintoinen.
Tiedätkö mikä on veikeet?

No.

Mulla on Metsuri koulutus.

Niin, oho tota.

Mä olen niinku senkin,
mun oli juuri se,
että kun 16 piti hakea jotain
opiskeleen,
ja tälleen mä olin,

mä olin,
silloin niinku oli ensimmäisiin,
jos että aivan oli aikaiset,
mä olin ihan niinku,
en mä niinku, en minä tiedä,
mitä mä haluun tehdä.
Se oli vähän sellainen,
niinku ajantappukoulutti,
että tapetaan nyt muutama vuosi aikaa,
käydään intti,
ja sit sen jälkeen voi alkaa miettiä,
jos josko se olisi tullut mieleen,
ja sit jo,
että mitä mä haluun,
ja sit mä kävin intti,
ja tulisien pois mä haluun rockintaa.
No niin, se on yleinen.
Se on yleinen.
Metsuri on mä en nyt tuonut
tarpeeksi naisia, ja rahaa.
Joo, joo, joo.
Nyt pitää lähteä rockintaa.
Mä oon mun motori,
mä en mä veistelemä kitaran tuosta mänystä.
Ei, ei.
Mä oon oikeesti en osaa sanoa,
kyllä en yhtään.
Mehän asutti aika niinku silleen,
kyllä niinku maalla
vähän aikaa lapsena,
ja tota,
siellä oli puuita,
että ehkä mä kattoin,
että no, jos kyllä hieno kaataa,
niin harjoista,
harmittavan pystyssä
ovat kaikki.
Se on...
Mutta nii,
sit sä kävit armeia,
ja sit sä päätin tullyhtyä rockintaa edeksi.
No niin, joo,
mutta se otti vähän aikaa.
Ei se niinku,

meillä oli niinku just sit,
sit oli jo se musa-hommasta,
meillä oli niinku,
sit mä tota,
sit mä opiskelit,
kyllä toki uuden ammattiivia,
ja tota meni uusia.
Onko se tää logistiikka,
nyt pitäisä teittää?
Joo, sit mä niinku,
sitä, joo,
sit mä opiskelit logistiikka-hommasta.
Meillä oli kyllä niinku sit bändi.
Joo.
Ja tota, soiteltiin,
ja kaikki, se oli ihan hauskaa vähän aikaa,
mutta ei kyse kiinni aikaa kiitunut,
ei se valttemat olekaan
se rockitähteys.
Mut jotain tarvis keksi,
jotain sellas,
missä ei tarvisin niinku
käydä aamukaheksasta,
neljää,
ja joka päivä.
Mutta se rockita,
se on kyllä,
kun se on aika,
niinku sanotaankin,
it's a long way to the top,
if you wanna rock and rock.
Niin,
se on kyllä siis,
niinku,
että harve,
joo, must tulee rock.
Totta kai,
miksi ei tulisi?
Mutta kyllä se,
niinku,
et ole harve.
Aika harva parikymppinen
nämä on,
sille,

että niinku näkee sen,
niinku täyden,
niinku,
totta kai on siis päättäväisiä
taitavia joista tulee,
mut kyllä nekin varmaan sille,
että no,
saa nähä,
mitä tässä tulee.
Toski,
enää kukaan on,
niinku,
kaks fitosena vie sinne.
Kyllä must tulee.
En mä usko,
että musiikkia kannattaa siis
siinä mielestä,
tai sillä meninkillä lähtee.
Mutta se voi olla, että,
jos sä alat,
niin kun oikeasti puskee,
ihan kuulla,
että nyt tästä tulee.
Mä oon nähnyt sellaisen,
jokin bändeen.
On, on, on.
Muistakaa,
nuoriso,
varaisuunnitelta.
Meitsuri,
tai...
Ei,
tää kuulostaa nyt
niin setämiöslänkytykset,
just sille,
että hei on matkaa,
kuitenkin ammattien.
No,
se on vähän jännä.
Minun,
Serku soitti pitäisi,
se on mua siis 15-vuot vanhempi,
se soitti aina bändeissä.
Mä muistan,

nii oli,
mä muistan,
oli mun kaveren kakattu,
toi on mun Serku,
se on rokkitähtiä,
jotenkin,
mutta sit mä muistan,
kun neki aina sanoo sitten,
niinku myöhemmin,
että se on kiva harrastus,
mut hei sitä työtä,
että se on niin saatana raskasta,
sitten,
jos se ei niin ku aidosti.
Niin.
Menestyy.
Joo,
se on vähän,
ku tää meihomma,
mut sinä,
sillä eroillaan,
sit sinä pitää kestää kaikkiin,
muut ihmisiin paljon enemmän kantaa,
koko ajan.
Niin no,
se raudaus on ihan nyt,
ja odottaa,
että se on semmoinen permakeikalla,
missä on bändi,
niin nähän tulee,
monta tuntia ennen,
muone laittaa kaiken valmiiksi,
sit mä vaan hengailee,
ja soittaa mun elijään asti.
Jep.
Ei siinä ole mitään ihman.
Sä meidät sinne,
kun ne on pystyttänyt soittokaa,
mä en tiedä,
että niiden vehkeille puhumaa,
sinne,
otatko sama verran palkkaan,
kuin mitä se bändi saisi,
jos olis menestynyt bändi,

ja lähdet himaa,
ja sulla on jo villasukat jollassa,
ennen kuin ne voi vielä virittelee siellä.
Niin,
ja muusikoiksi ne on onnellisia vielä.
Se on semmoinen,
kun katsomaan ruotsilaivoilla,
kun nää elvetin hyviä bändit,
siitä,
kun vetää ne pile bändit,
ja sitä,
ne miettii,
onks toinut kivaitossa ruotsilaivalle,
sitä ei ole herrannehaikan,
ne saa rahaa soittavissa.
Se on totta kyllä.
Eihän toinut,
se on ihan unelma keikko.
Tämä on johon jäänyt oikein,
kun elävästi mieleen.
Se oli varmaan,
jos sain greissillä,
tai jossain,
otin laivakeikalla,
ja siellä oli just se bändi,
joka hoitaa sitten kaikki musisoinnit.
Ne oli ollut siellä pari viikkoa.
Se on aika raasvansa ihminen,
kun se on kaksi viikkoa piettyä.
Koska sä oot käytännössä silloin,
että sä näen haurinkon valoa.
Ei, ja viikin greissillä hänen ei pääsees,
sillä,
kun se on vain tunnin satamassa,
et pääsees käymään.
Joo, ei.
Se oli siellä käytävillisit haahuille,
tiha saa käli haamuna,
että pitäisikö mentaafilittää,
kitarataan,
huulataan.
Voi ku ensi reissu,
että sä olis hyti,
jos on ikuna.

Ei tullut selleen niin kuin, että vitsi.
Niin, mutta toisaalta ne saa rahaa.
Se on totta,
ja siis soittaminen on ihan hemmetikin,
vaan sä hän tiedät,
että me ollaan paljon yhdessä soiteltu.
Se on totta.
Se, kun löytyy se yhteinen savelma
vielä uusemaan henkilön kesken,
niin on se maagiska.
On ursulla raukka,
joka oli myös sillä kiertueella,
kun me soitettiin nimenomaan
koko ajan ja ajan määrin.
Meillä oli heikinkaan
tällainen tapas,
että me oltiin kiertueella
tuossa syksyllä,
että aina kun löydettiin soitin,
niin lähdettiin sillä paljon miettimättä,
niin veivailmaa piitlesin jestydeen.
Kyllä.
Erityisesti suosikin kohtani on.
Suddenly.
Tää löytyy myös YouTubeista
käykä katsoissa.
Kiertueen dokkariin ja sieltä.
Joo.
Mikä on sinänsä tietysti ja hyvä,
että kun sä olisit soittaa
osaan niistä instrumenteissa,
mä en osannut yhtäkään.
Ei.
Mutta mulla ei mitään käsitys,
mikä jestydeen soinnuttaa.
Ei mitään.
Ja mä vaihtelin nyt ihavaa.
Eikö siis koskahaakaan mitään
viritettyä,
eikä mitään sillä viroilla,
joka se oli, että se oli vähän.
Musiikissa on tärkeintä tunne.
Nimenomaan.
Ja siinä kyllä tunnettiin.

Joo.

Jota ei muuta,
kun se alkuperäinen nuotti,
mutta kuitenkin.

Joo.

Mutta mikä sitten,
sä olit,
millas on muutit porist pois?

No,

se oli kyllä heti armen ja jälkeen,
eli 2002.

Niin.

Ami kuussa,
jo mä oon asunut jotain määrä.

Joo.

Ja siinä sä sitten menit
logistikkatöihin.

Siellä mä olin vähän aikaa,

joo.

Vähän aikaa siinä tein
kaikille muuta puuhaa,
mutta sit mä menin
logistikkatöihin,
opiskelein sitä.

Ja sit niin.

Niin, se on se,
mistä sä teit silläkin,
kunnes sä aloitit stand-upin.

Sitä mä en sitten
jo niin kauan kunnes mä tein
niinku stand-upin.

Mä olin vähän ennen,
jo ennäistä
logistiikka kouluukin,
kun jotenkin vähän käynyt
Tampereen ylioppilasteatterilla.

Joo.

Silleen, että mulla oli jotain
hommia,
tiaks, aiellinen ääniä,
tai valoja tein,
muutaman näytelmään.

Ja sitten mä olin jo
jossain,

niin siellä meni siis sellainen,
siellä meni siis sellainen
punkmusikaali.
Tampereen ylioppilasteatterilla.
Sitten mä olin niinku siinä,
ajamassa valoja ja ääniä.
Ja sit oli vielä,
että mun piti niinku opettaa
niille niinku näyttelijölle
tavallaan soittaminen.
Yksi juttu oli se,
että ne ei oikeesti hallitsisi
ihan hirveän hyvin niitä.
Niin, koska se on punkmusikaali.
Just näin ja sit mä opetin
niinku just kitaran jonkun
piisiin niille.
Siellä oli niinku oma piis,
että se oli ihan hauska projekt.
Mutta sit mä jotenkin vähän niinku
päädyin sinne yhteen kuvioihin
ja sit siellä
Anitta-Ahoinen piti sit stand-up-kurssi
myöhemmin, johon sit mun yks ystäväni
semmonen Hanna,
niin vähän niinku ilmoittimut
sit, että me et tonne,
toi vois olla ehkä sulle.
Mä olin kuitenkin ollut monta vuotta
niinku stand-upista kiinnostunut
ja olin käynyt kattoo
ja se oli jotenkin siisti.
Ja vähän jo Pauli on ollut sellaisia
ajatuksia.
Mä mungit pitäis.
Mä mungit pitäis.
Nyt oli jo niinku, että
tullut sellainen päähän,
että vois jotain itsekin tehdä.
Lähetit se,
lähetet sä Hannalle
vieläkin joka vuosi on kun lahjan.
Kiitoksiksi.
No en, mutta kyllä mä

olemme hänelle kyllä muutamia
ruokaannoksia tarjontoja,
siis tästä kiittänyt ja sanonnoja
ja harvemmin nykyään nähdään,
mutta ei tos,
varmaan tammikuus
taidettiin itse asiassa nähdä.
Hanna suhutaan nykyään Helsingin kanssa
ja perheet ja kiireet ja systeemit
ja ruukavuodet, niin ei silleen,
mutta
joo, kyllä mä kävin
ja sit se
jotenkin on aina
hauskaa,
koska hän on oikeesti sellainen
ihminen,
jota on kiittäminen.
No on, jos sen ei kun nähnyt,
että tää vois olla,
että siis muodossa on harvinaista,
että joku näkee vaivaa
toisen puolesta
ja sen verran,
että miettii,
että vois olla onnerisen,
pitääkö meillä tätä.
Kyllä, niin kyllä.
No itse asiassa joo,
ja siis hän oli,
mä oltiin niin kun tosi, tosi,
tosi lähesi ystäviä,
ja sitten mä olin niin kun hänen
miehensä valmistujen juhulassaltiin,
joskus soittelemassa
kaverinkaan,
meillä on hanna
niinku akkariduummin
ja sitten
vereltiin siellä kovereita
ja sit sen keikaa
oikein ne tuli ihan
tosi, kiitos tosi paljon,
että olipa hauskat

välispiikit.

Joo.

Ja tää oli niin kun ainoa

palautes siitä,

että niin kun hauskat

välispiikit,

ja ja ja

sit se sanoi se

Hanna mies,

Hanna mies lauri siihen

silleen,

että voisit kyllä jotain

stand-upin kokeillaan.

Joo, joo.

Tää on epäkkomies,

missä mulla on klubi nykyään.

Niin.

Ja muistan siellä soitin

bassoa,

ja mä muistan,

että mulle tuli kans sanoa,

että heikki sun pitäisi

spiikkaa enemmän,

ne oli tosi hauskoja.

Ah, joo, joo.

Se muistettiin,

että eikö se kuuluu

hienoa basso niinku,

mei niinkin,

ettei mua kiinni pikkusetiin

mitä mä sanoin.

Mitä mä sanoin,

että jossain tekee

välispiikissä,

niinku faniikissä,

että mä oon

niin kun reenannut

tätä bassoa,

stand-up oli suet tuttu ja enniste kurssi,

muistakse siis,

mitä sä et käynyt kattoon?

Muista,

muista oikeinkin hyvin.

Mä siis muistan

eka kerran,
kun mä kävin kattoon,
niin se oli muistaakseni
siis 2005.
Joo.
Oli tamperäillä,
oli semmoinen stand-up-klubi
alakerrassa,
semmosessa ravintalasku Bricks,
se on mun mielestä ehkä
viekin olemassa
ravintola siinä,
mä en kai olla.
Arimo mustoisellisia klubi,
Arimo oli siellä M-C-nä,
se toimii jo heti
jo.
Sitten tuli se lavalle
ehkä sottine,
ja mä muistan,
mä ihmette niistä kovasti,
koska kusu oli tullut
telkkares silloin,
eli stand-up ohjelma,
jota sottine ei siis voittanut
ja mä olin niin kuin aivan,
niin miten hän nyt
olla tulla tänne,
kun hän ei voittanut tätä,
siis mä en tajun,
mistä tää luvu,
ja mä olen sitten monta kertaa
jälkeen päin ihmettä,
mistä tää logiikka,
et olla niin kun logiikalla,
et hän voi niin kun
toista kertaa juosta kilpaa,
jos sä et sä eikä olla
voita sitä.
Kaikki oli niin kun tosi hyviä esiintöä,
mä olin aika huudi pyöreinä,
ja sitten vielä headlinerin
oli juuri Mika Eirtovara,
joka oli tässä

edellisessä jaksossa ehkä
vieraana,
ja se oli niin kun
eka tälleen niin kun ennast pro,
joka mä näin,
ja oli kyllä aivan se,
et what,
et what,
miten ihimeessä
joku voi vaan tulla niin kun,
ja hirvee meininkin,
ja olla energiassa sikahausko,
ihan koko ajan,
ja niin kun se antoi niin paljon,
siis varsinkin silloin oli vielä,
että sinulla oli improv,
ja osa oli semmoista,
että mä luulin,
että se oli improv,
kaikki tossa vaan,
niin kun hetkessä,
että tää on aivan käsittänyt,
mä olin niin kun nähnyt stand-upiin
tosi paljon jo,
niin kun
konanin ohjelmissa,
ja siis olin niin kun seurannu jo,
ihan niin kun mä muistan 90-luvultakin
tyylin,
et on junnuna kattonut,
et siellä on ollut joku,
tai suomalais stand-upia.
Suomalais stand-upia.
Joo, joku tämmönen niin kun
vihdeohjelme,
joku tämmönen
ollut joku,
ja se on varmaan ollut markkutoikka.
Niin voi olla, joo.
Joo, ja sillä oli vitsikin,
siis mä muistan se vitsinkin,
että mä oon ollut ihan oikeasti
varmaan joku 12-13,
ja sillä on semmonen vitsi,

että hän harrastaa
tietokoneiden keräilyä,
että hänellä on niitä jo yksi.
Tämä oli mun tosi hauska.
Mut ois se varmaan,
koska mun mielestä Heli Sudela on kertonut,
että se oli niin kun
kävi stand-upkurssiin kanssa 90-luvulla
jo teakissa,
jota piti markkutoikka,
että kyllä se markku on niin kun
jotain stand-upia tehnyt siis,
kyllä on niin pitkään.
Tietysti se ero,
että miten niin kun
Lapiladelinnus on voinut olla,
siellä on voinut olla.
Mut puhutaan varmaan siitä,
josta ei niin kun
kuitenkin niin kun silleen 90-luvun
loppupuolissa,
koska kyllähän sillä on niin kun jo,
jossa ei määrin ollut.
Olen ollut, eli stand-upimallin tosi niin kun
paljon kyllä on niin kun
silleen seurannut,
ja sitten tota...
Niin, mutta se on kiva,
että sä oot niin kun
Suomalle, että sä oot ollut heti silleen,
oon ihan vitsikin,
toiku toimissa Suomessa,
koska mä muistan,
että mun aset on enemmän silleen,
eikä tämä Suomessa toimi.
Eihän päivä yhtään niin kun
ollut tuommoista,
mä kuuntelen hyvin paljon
mielummin melkein
suomalaiset musiikijakin,
että ei niin kun jotenkin
sieltä tosi paljon
ammennan kyllä,
ei mulla ollut semmoista,

ja siis totta kai oli tullut
just muistan,
kun Armeijasta
oltiin just päästy,
ja sitten oli niin kun,
mulla hän oli silleen,
mulle jäi friendeja sieltä,
niin kun joidenkaan hengailtiin,
niin sillä tuli just niin kun
YouTube,
tulla ihan siinä niin kun
2000-luvun alkupuoliskolla,
ja sitten tuli just näin
niin kun Pablo Francis,
sille tyyhtekinä,
oh!
Vitsi kun tuo matkin,
niin just näin,
ja se oli sillä on
niin kun hetkeä aika hauska juttu,
ja sillä oli semmoinen
niin kun mun mielestä
jotenkin stand up oli vähän
niin kun jotenkin
jo nostamassa aika hyvin
tässäkin maassa,
niin kun suosiotaan.
Tuossa hän lukee,
toi siis,
tuossa on toi vanha juliste,
katsojat nää,
mutta tuossa on toi stand up
mega kiertoi, flip-shoots löy,
sillä lukee vielä,
Pablo Franciskon lämpäri,
Pablo Francisko ylistetty lämpäri,
nyt pääesintyjänä.
Oho!
Tuossa niin kun
Pablo Francisko oli siis
Suomessakin niin iso juttu,
ajattelen, että
sen lämpärikin pääs niin kun,
en tiedä, mitä tuolla

flip-shootsille kuuluu nykyään.
En tiedä, en tiedä,
kyllä mitä kuuluu
sille Pablo Franciskolle,
mutta eikä se nyt muutenkin,
se oli niin pienen ajan sen,
kun se juttu,
ja tuota,
en varmaan kyllä enää,
niin olen ihan siirveä taitavaa,
siis niin kun,
kyllähän sitä kaikki kuuluu matkijuusta,
Janne Oravistason,
että se oli niin äädyttävää,
kun sitten jokainen Suomi
koomikokiljattu mikrofonია,
tehdään se,
niin kun,
mutta niinhän se on,
kun joku tosi vaikuttavaa
siellä tulee,
ja kaikki yrittää opetella
vuusia,
ja kyllä jotkuttu,
niin eikö Niko teä paljon,
kivellähän sen tekemään.
Silloin on ollut ääniä aina joulussa.
Niin, että onhan se hyvä lisää.
Kyllä.
Jos osaa jotain.
Muutakin,
kiljuon.
Joo.
Mutta kai se Pablo, niin kun sillä on käyttäisen tilaisuutta,
se hyväksä kielsi Suomeen,
ja teki jotain rahaa,
ja jos on oikein,
niin nykyään hänen ei tee muuta,
kun ottaa aurinkoa,
noin mä tekin siihen.
No niin se varmaan voi olla,
koska mä luulen,
että ja sitten taas,
kun miettei,

jos se on ollut niin suonimia enkäissäkin,
niin kyllä se varmaan,
pystyy aina välillä tehdä jonkun
jää hallilliseen,
ja saadaan vähän lisää rahaa.
Eikö se ollut kuitenkin,
jossa ei just yli kultsala täällä,
että niin kun,
että nyt sillä on se miisois,
niin vesto ei rankema.
ja kun tää on jäynnyt mulle siis
niin mieleen,
kyllä, ja Modelotesty Datas
kelle käyketa oli komikassa, että Antti Haapala on nyt aloittanut stand-upin.
Siis just puhuttiin joka paikassa.
Oliko noin?
Oli, mä muistan siis jää semmoisiakin, tiiäkky just se mikä se oli.
Tampereen yhden, mä muistan joku kommentoi jonnekin, että
Antti Haapala on niin liegeissä lavallasi, tuhoaa siellä ja
tämmöiset niinku olimakas.
Mä olen koko ajan, että mikään se Antti Haapala oikein on.
Joo, kun jäl on nähnyt.
Maine kiirin.
Ja sit sulla oli, joo, se kiiri tosi hyvin, sit sulla oli semmonen profiilikuva,
mä muistan se, kun Facebookista mä oon kattosti. Mä jostain syystä mä kattot, että no se on
semmonen
pikkuinen kaveri, semmonen, et jäks sä...
Siin mä olisin päinnee pikkuu kaveri, joka on tosi hoikka.
Joku semmonen ja sit mä muistan kun mä oon sekkakera näin mä sanoin, että
ei ollutkaan.
Joo.
Hän onhan minua isompi.
Siis pidempi.
Mistä se tulee, että niinku...
Tai no niin, Antti.
Joo, hauska.
En mä tiedä, mutta mä olin jotenkin kuvitellu ihan eri la...
Niinku kaiken ihan erilaiseksi, siis jotenkin semmoseksi tieks, että siellä on semmonen...
Vitsi minkä pettymys.
Ei, se oli positiivinen yllätys.
Positiivinen yllätys.
Koska mä sit oltin jäkkakera...
Suna kun mä muistan, että mä oltiin siellä just siellä yteellä, Tampereen yteellä.
Mä en tiedä, olit sä esiintymässä, vaan olit sä vaan kattomassa, mutta sä tulit moikkaamaa

vielä siihen.

Siihen ja sillomalliset.

Ah, hän on Antti Haapolla.

Justi.

Mutta sulla oli siis tosi kova startti.

Niin oli.

Ja joo, se lähti kyllä niinku oikein heti sille toimii.

Silloin ei ollut ihan nii paljon aloittavia ihmisiä samaa aikaan kuin...

No ei, mutta ei ollut myöskään yhtäpadan klubeja, että siinä mielessä.

Niin.

Että se meni kyllä oikeesti ihan hyvin.

Se oli... Eka keikka oli niinku tosi hyvä heti.

Joo, odiksen, missä se oli?

Se oli just siellä ylioppilastajatta.

Liitty se siihen kurssit.

Se liittyi siihen, joo.

Ja siinä kävi tuuri, mä pääsi sweet spottiin ja siin tyy.

Ja sain tykitellä siinä sitten.

Ja se meni tu... Mä en usko, että mä olisin jatkanut, jos se eikä keikka olisi mennyt huonosti.

Niin, odiksi jää kurssil ketään tuttuja.

Tai siis jotain jotain vieläkin tekemisissä?

Ei, ei, ei.

Ei ollut, että sä olit se.

Ei, kyllä siis no, joo.

Mä olin varmaan jokainen, niin se teki oli sellainen kuin Ville Heino, niin se teki jonkin paikalla.

No mun mielestä Ville, joo.

Joo, se oli jo jonkin väärän tehnyt sille...

Silloin keikka, ja sitä teki ehkä vielä vuoden pari sen jälkeen, joitan keikka.

Joo, joo.

Se taisi olla ainoa.

Joo.

Niin, se menei ensimmäinen keikka hyvin, ja siitä sai sitä.

Ja kaikki sen jälkeen, oik olemme hyvin.

Joo.

Mutta siis, mä mietin, että 2011 aloitin, että 2012 sä olit jo vuoden tulokkassa.

Niin, olin.

Joo, joo.

Ja voitit sen Kongshaun tomaattejen tuomisen kanssa, mä muistan, että se on keväällä 2012.

Oliko sä siinä samaa?

No se on se mun trauma, kun siinä kokemu sikinä, mä muistan...

En mä tarvii siis...

Ei kun puhutaan ihmeestä, siis sehän on se vielä, mä muistan, että paljonko meitä on meitä, ihan saakeli paljon, ja mä olin voittanut jo tulokkaa, mä olin voittanut jäksi Helsinki Comedy Festivalen Kongshaun.

Mä olin jotenkin ajattelin sille, että mä hän hoidan nää.
Ja mä hän päästyy esim. mä hän sain huonoimman ajan, mitä kukaan sinne illassa.
Sitten ne vielä julkisesti laitettiin jo ennäkki Facebook-ryhmääntä.
Tässä on nämä tulokset, mä olisit mahtavaa, että mun 40 sekuntia siellä,
kun viiteen minuuttiin piti päästä.
Ei oo vielä pääs aika moni, mut enkymään.
Niin pääsi, joo, ja mä muistan kyllä sen, niinku...
Pystyin siis oman menestyminen niin, niinku, ohjella siis oikeasti vähän harmittelemaan kollegoiden.
Siis mä muistan, kun mun tuntuu oikeesti aikapaan haltan, koska esimerkiksi Haustalan Tomi oli esiintymässä siellä oikein festivali.
Se oli ihan niinkuin festivalin lainapeissa.
Hän ei ehkä ois kannattanut enää siinä kohta, ei mut tahtuu Kongshaun, mut sit kun niitä alkoi putoontiakka,
mun tuntuu ihan hirveän pahata heijapuolella.
Sit mä sit vitsit, toi on varmaan ihan kauhean fiilis.
Ja varsin kiisun, oli, että nyt koki kyllä siis heikki koki oikeus.
Muurhan mä en kyllä itse asiassa muistet, miten se sun keikkami on.
Ei se varmaan, siis sehän on ihan sattuva kauppa, mut ei se nyt hirveän hyvin varmaan mennyt.
Siis totta kai.
Se on niin pannu siitä, että miten sä tuut siihen lavalle.
Mä lähdin jotenkin Pirja sanoin joskus, että sä tulit vähän negatiivisen lasentajan.
Mä sain, että no, ymmärrän niin, jos mä tunsin sen sinne. Ei mä, joku jotenkin.
Niin mä tiedyn.
Joo, mut se oli kyllä, se oli kyllä tosi tosi hyvä kokemus ja siitä kyllä tavallaan siitä Uralähti.
Ja Uralähti jotenkin itsekin aloin siinä vohta.
No ehkä tästä tulee mulle ammattia.
Mä varmaan voin kohta lopettaa duunita.
Ja sen jälkeen mä aloin saamaan jo enemmän palkkaa keikoista.
Ja kyllä se sitten...
Mut se on kyllä tosi nopee.
Siis kun mä aina mietin, että mulla kai mennä niin kauaa, mutta mä kyllä noin nopee silti jo.
Niin mä olisin varmaan voinut periaatteessa lopettaa duunin tekemisen vuosi aloittamisesta.
Niin.
Mut siinä oli sit vähän kaiken näköstä.
Niin ja onhän se...
Olemme otti vähän erilaisen kulumaan ja suunnan ja sitten mentiin.
Joo ja ehkä se on se aika monen hyppy siis tyhjen päälle tavallaan.
Lopettaa vielä vaki duunit sun muu, niin kyllä se ei vähän silleen ehkä kannattaa kiinni miettiä, mitä aiko tehdä.
Joo.
Mut se on kyllä oikeasti siis mustois hirveä kiahtova nähdä joku semmonen antimotivaatio ennen ensimmäistä keikkaa.
Päivätöihin.
Joo joo.

Mä olin tosi tunnella.

Oli mä siis tunnella sen jälkeen, mut sit heti se kei sen tyyliin ensimmäistä keikkaa.

Mä olin...

Fuck this shit.

Mä niinku konahdin niin nopeasti.

Se meni ihan heti sellaista, mut tulin välittömästi.

Okei mä en tuu ole enää kahdeksast neljä kovin pitkään duunisesta.

Sitten mä olin löytänyt sille rokahteydellä jonkun semmoisen sijaisen, mitä kohden mennään.

Mut on se ja ohan se siis myös totta, että se kauhean pitkään pysty menee kahdeksast neljään töihin, jos sä tätä myös tosissaan.

Niin se vaan niinku vuorokauden tappuu tunnit, että sä niinku selviin sithän se työhön menoo ja hälytöntä, että siellä sä mukahteleet sinne.

Joo ja se on vähän vieläkin silleen pelkona, kun niinku alautosin muuttunut ja silleen ja niinku itse asiassa elättäminen tälläni se vaatii paljon keikkaa.

Ja sitten jos seista keikkaa niinku aina oo tiedossa, niinku sillä se kun esimerkiksi nyt vaikka että kattoo kevään keikkakalenterin, niin sais siellä enemmänkin niinku olla.

Ja niin mut tuuri hyvin äkkiä kyyn niinku selväksi, että samaan aikaan päivätöiden tekeminen, kun tekee tätä, niin se niinku molemmat vähän niinku on toisia vastaa.

Se syö sun päivätuuni, niin niinku sitä, että sä rampaa töisin tekemässä keikkaa, ja sit se niinku se päivätyösi taas niinku aiheuttaa hallaa sille niinku stand-up-harrastukselle.

No mulla oli, mä opetin sitä teatteria ja vielä mä muistan vielä, että sehän ei oo lues päivätyö, vaan iltotyö.

Ei esi, joku näivä, mut silti mä muistan, että mulla oli vaan niin huono omatunto siitä, aina siitä tuunista.

Tiedäkset, että siellä en mä niitä lapsia pitäisi opettaa ja nuoria ja mä oon ihan jo keskitynyt illan keikkaan roksissa.

Teekö se sen opetuksen ajaa, että se on vaan mun ajatus, mikä jyskyttää päästä teherran aika mulla on 800 keikkaa roksissa.

Niin juuri.

Se on keskitty se itse työhön ja sit tuli semmoinen, että ei tälleen voi niinku vasemmalla kädellä tehdä tärkeitä työtäkään.

Ja nyt tässä kun on tätä stand-up-pia tehnyt niinku jo, mullakin tulee siis 12 vuotta niinku, niin jotenkin vielä sitä tullut se ymmärrän,

kyllä se, että ollaakseen ja pysyäkseen hyvänä koomikkuna, se pitää tehdä koko ajan lisää ja enemmän ja enemmän.

Ainakin mä haluisin silleen, että mulla olisi joka viikko monta, monta kekka.

Olisi koko ajan semmoinen niinku hyvä kosketuspinta homma. Tämä on hyvä laisiin mielestä, ettei ole valmis.

No mä oon nyt valmis, kun saan koko stand-upin. Hattupääähän ja eiku juuri.

Joo, joo, joo, nyt se on tässä.

Mä muistan sen vuoden tulokaskeika, mä olin lämpäämässä sen yleisön sillon.

Siinäkin se oli niin hauska, että en ollut mc, vaan mä olin niin ku lämpäämmeen.

Mä tiedän mihin se perustu, mut siis sain sen, kun olin voittanut edelleen sen vuonna.

Niin mä muistan, että se mun mielestä tää kertoo paljon sun niin,

tai sä hiljensit siitä eturivistä sen jonkun, joka oli semmoinen humalainen äijä siinä, joka tavallaan jokainen kilpailija ennen sua kärsi siitä, kun ne säteit asialle jotain ja sen jälkeen muilla meni sun jälkeen niin ku helpommin, koska se on...

Taas ottanut luodin muiden puolen.

Joo, mut voin nähdä tää se, koska siis se on niin monta kertaa, mä oon nähnyt se saman, että no, että siellä on joku häiri... Voi vitsi, kun toi on huute.

No mut Antti menee koko lavalle ja mun tarttasit huolehtia Antti oita.

Se on kyllä ärsyttävä jossain vaiheessa tuli siis oikein minne maine.

Joo.

Että niin ku, että meikä poistaa jengi, niin ku yleisöstä.

Joo, muutama kerran poistin kiinni, mutta se oli tosi perusteltua, joka kertaa.

Joo.

Ja sitten kun jossain vaiheessa kuomikko täkkässä, että mä oon niin ku riittää pokkoa tehdä se.

Joo.

Niin, niin ku sieltä mä en nyt halua mitään nimiä sanoa,

mutta niin ku täraskin Starba tuli ilmoittamaan mulle, että hän ei tuu sinne, jos se ei ole se eturivi vietty vekkeä.

Joten minä päämisenä meen sinne sitä tyhjentelemään siinä.

Ja se on.

Siitä epäkiitollista hommaa.

Se on todella epäkiitollista hommaa, koska siinä niin ku se yleisö kaikki hämmentyy, kaikki hämmentyy siitä tilanteesta, kun siinä on niin ku ryhmä kannilläisiin, jotka ei ymmärrä kuinka paljon he häiritte.

Ja sitten kun niitä aletaan kantaa pois, kun se tulee se tajuntat, että ei saatana, me ei muuten oikeasti viedään pois.

Joo.

Sitten alkaa vastustusmökääminen ja kaikki niin ku katteleet sitä.

Ja tälleenkin niin tälleen just kävi.

Ja sitten siitä niin ku menee päästää arkipäivän maanantaa hinnin, niin se tuottaja hahmosoitaa, että sieltä yleisössä on totettu, että sä todella törkeesti olit nyt siellä niinku kohdelluja tai yleisöin jäseniä, semmoiset ei, ei, ei, kun ne oli saatana kannissä, niin kun nämä katsojat sanoit, että ei kuulu mitään puhetta.

Niin.

Voisi ne ne katsojat, jotka sitten selvitin.

Joo.

Ne oli takarivistä ja nämä olivat niinkuin ketkä poistettiin eturivistä ja neidät kasvaa oli vielä mua kohde.

Eihän ne nyt sinne taakke kuulee sitä.

Ei, ei, ne kuulee.

Mutta siis.

Mutta se päälläpätys on tässä koko ajan.

Niin on.

Joo, ja sen takia se aina pitäisi aina toistaa,

mutta koska engehän ei taju sitä,
että ne häiritsee siihen eturivis niin paljon,
kuin huutaa koko ajan puhu sun päälle.

Niin se pitäisi aina.

Mutta nyt tätä ei ole enää käynyt,
siis mä en tiedä, mistä se johtuu,
joko ne yleisöä aisteet nyt, nyt ei kannata,
koska toi heittämät pihalle.

Joo.

Tai jotain tästä mä vaan osaan paremmin,
tai jengi osaa.

Tai sinne on vain yksikertaisesti jengi osaa paremmin käyttäy.

Se voi olla.

Mä haluan joku käsitys siis ihmisillä,
jotka tuli stand-upin, stand-upin ja katsomaan,
että siihen kuuluu se, että huudellaan koomikolle
ja kuuluu se, että koomiko hiljentää se.

Joo.

Ja sehän epiä paikka.

Ei.

Mä oon niin kuin monta kertaa käynyt se keskustelu,
ja mä oon kysynyt joltain tämmöistä,
että no, et kun sä en nyt siinä meuhkaiset,
että sulla on mukaan, että kuuluu tähän huutamiseen,
niin miten sä valikoidut just siihen?

Mitäs jos kaikki muutkin olis päättänyt?

Niin.

Heki on se huuteli.

Joo.

Mä oon semmoinen, missä olis huutanut, niin mikä esitys semmonen on?

Oon, mun esitys.

On ollut sellaista.

Sellaisellakin keikalla joskus.

No, kieltämät, joo, on.

Mutta ei niinku, se on jo,

ja sit niinku se, mikä ei niinku näy niissä

Netflix tai YouTube-pätkissä, missä ne voin joku

Hechleria hauska keskustelu, niin he se näy aina,

se lopuksi heitetään sieltä sit Hanne ja se tyy.

Niin.

Mut se on hauska se just tää kyseinen siellä vuodon tulokasfinaalissa,
siltä oli jo ohi, joo, voittaja on jo julistettu.

Ja mä olin vaan lämpäämässä yleisöstä mennäskilpaan,
niin se tuli mulle siellä takana sinne.

Nöi, tervi, tervi, mitä luulet, voitatko?

Ja mä olen, että no näin, missä oon seurannut tätä jultaan.

Hänne se on kisaavassa, ja joo, voittaja on jo julistettu.

Siis onks tää niinku, et saa niinku toisen kerre,

kun mä muistan, että se joskus jouteen laivakeikalla

oli saanut jonkun ihmisen kimppuus, koska mä olin siis niinku...

Kyllä.

Mä olin siellä laivakeikalla, sä heitit sieltä yhden ison seuruen pois tai heitit.

Ja nyt nyt niinku tilasta poistin, en heittänyt pois,

ei oo missään mereissä keilumassa nyt.

Ja aina kun me pyörittiin siellä laivalla sunkaan,

niin hän tuli aina siitä, mihin hän saa niit mene ilkein?

Ja sit kun sä menit pois?

Kain mä en nyt meni hykkiin, mä olin just heittänyt ihmisen hii.

Et anteeks vaan, mutta tää on vähän töhkeen tää antti,

et mä oot en mä ole antti, että nyt sä väärä henkilö.

Älä valehtele ja sit ihan aggressiivisin, mäkin olisin,

mäkin olisin, mäkin taidaan lähteä nukkumaan hyttymään tässä.

Mä mennään kyllä ymmärsien, varmaan turhaa mennä mihinkään pelikoneille,

että siellä on nyt muutama jotain äättsäläisiä herpustuleita

metsakoneyrittäjiä, jotka oli niin saakelin päissään siihen,

että eihän ole sit mitään tullut.

Joo, mutta silloin mä muistakas, me ootin sinäminä ja Anitta sillä,

mutta mä muistaa, me ootin jotenkin kumpikin taistellaan siellä

ja hirveen, ompastaa vaikeaa tästä, teinkin se,

et ei tää oikein olosuhteita, jos suotuisi, et sit Anitta on mennyt,

reijäyttää koko paikasta.

Mä muistat, et tuli vaan itsekin semmonen, että no,

ehkä ne olosuhteita on ihan hyvää.

Mutta Anitta lailla ei enää niitä häiriköitsiä kanssa.

No se on kyllä totta.

Ei pää ollu kyllä munlakaan, kun sä olit heittänyt ne pois.

Hyvä, se on vetää kuulla sit silloin.

Mä silti onnistunut.

No mutta eipä, sulla on ollut eturiviikö,

joka olisi naurannut.

Mut mun täytyy vielä näistä tästä puhutaan,

niin sehän on hieno video,

siis se oli vielä, mitä mä tuotin takasin Simon kanssa

se Pingviini-tikkurilassa. Siitä mä muistan aina,

kun mä näin sit yhtäkkiin vaan somes videon,

siis samassa illassa.

No kerro sä, se on parempi se sun versio,

kun se on totta.

Joo siis, se on niin kuin Pingussa keikalla,
ja se on hyvä meininki, kun ne sit sit nousee
tämmönen niin kuin nainen eturivistä,
ja se vaan tarttuu mikkiin.
Se on se vanha TV2, se ohjama hän,
oli varmaan sitä mieltä tarttuu mikkiin.
Ja siis otti kiinni mikrofonista,
ja tää nyt ei käynyt niinku itelle oikeastaan yhtään,
kun mä oot, että mun show minä haluan tukkuu,
ja mä niinku riustasen aika voivalla,
siis se nainenhan lentää sitä lavalta sinne,
ja sit oikeastaan ennen kuin se on maassa,
niin siitä on jo järkkäri kiinni siitä.
Ja mä vaan niinku pudota mikrofonia meidän takanhoitassa,
mä et faktin se,
et en mä niinku,
tämmöiseen lähdet,
jos mun kippuun niinku täältä käydään,
ja sit nohmeen takasi,
sit show jatketaan,
jatketaan showta, et niinku, et mahtava hieno
meininki täällä tikkurilassa,
ja sit kehuin niinku, et olin kehuunneet,
et olette hieno yleisö, et olette tullut, et tää on loppu.
No sit nousee heti seuraavaa,
siis tän juuri äsken ulos heitetyn ihmisen mies,
nousee sitten, että lähestyy muodesta,
et mä oon jo siellä niinku kurkipotkuasennossa,
täällä kun sitä nyt joutuu suorittaa
tikkurilassa sit niinku ihmisen pahoipitelyä,
että ei kyllä ole niinku yhtään mun,
mun tota linjasta,
mut hän sit lähti siitä.
Mä oon jälkeinpäin oikeasti,
siis mä laitin,
et tuli mulla niinku nauhallessakin,
etka se löytyy kans YouTube,
mä oon jälkeinpäin siis vähän pelästynystä tilannetta
siinä, et sehän olis voinut käydä huonosti
kiinni, siis sille naiselle.
Se oli aika päissä,
ja se otti sit mikrofonista,
ja mä niinku riuhtasan tosi kovaa,
ja se ei irrota siitä,

kun jos olis irrotanut, niin sä olis jäänyt vaan siihen,
mut kun se pitää vaan mikrofoni kiinni semmonen mukana,
ja hän lentää sit lavalta niinku sinne ulos,
et sillä hän olis voinut jotain käydä,
jos olis niinku huonosti, mut onneksi nyt.
Mut kyllä mun mielestä, kun se rajaa on tossa,
mun mielestä, että jos sä tuut sinne lavalle,
ja rupeet niinku katsoja,
et sillä on menty kyllä niinku ihallia.
Eihdottomasti, kyllä täydellinen koskemattu,
niinku muutenkin,
mut et joo se...
Mut se on hieno se video,
kun siinä näkee niinku määrin se ihan kaustunut,
mutta luojan kiitos näkee sen,
et se henkilökuntaa on tottunut asiakaskuntaansa,
ja niinku fjum samantiempi,
ja mitä niinku hei,
että istua lasta,
ja mitä vaat suoraan pihalla.
Joo, eikä siinä ollut niinku,
mitään semmoista tiekky,
mitä voisi kuvitella,
tai mitä ehkä tommosta tilanteesta,
et olis vähän jättäki pelästynyt,
et olis niinku...
No näin kävi, hoidattiinpa hyvin,
jatkataan show-ta.
Se ei haikuttanut niinku itse esityksen,
millä tapaa se yleisökin...
Niin, nekin taisin sen, että...
Ja et sinne kävi siis nopea pelästöminen tottakaan,
joo, joo.
Jatkataan show-ta, ja oli hauskaa,
ja siellä oli, huistakseen,
niin Korhosen Joonas ja Jacke Björklund,
joo, joo.
Niin, en tiedä,
onkohan siinä sitten tuo pitkä iso,
sitä saa tästä.
Niin, voi olla kyllä.
Mutta ei ole kauheasti,
mitään tämmöistä väkivalanukkaan,
joo.

Mulla on siis pahin, mitä mulle on tapahtunut,
siis ei se ole lukka,
mutta se yleisö, hän on lukka,
varmaan vuonna 2011,
just kun mä oot tullut vuoden tulokkaan,
niin mä sainit tommosia keikkoja,
taido teijoo vielä ehkä siinä,
ja sitten mulla oli joku juttu jostain,
tieksä, että emmä muistaisi koko juttuu,
mutta se oli vähän sellainen loukkaava.
Niin, kun, niin sitten,
jos mä mainittin jonkun isä tai jotain,
ja sitten katsoin, ja oli yhtäkki se,
niinku kesken toisen jutun se yhtäkki se,
hei, hei, tunnetse mun faija.
Mitä?
Sitten mä olisin selle, ooo, okei,
ja sitten mä näin sen siirmis, mä olisin selle,
okei, että ei mitään, oli väärä jotain,
ja teekä se jatkoin keikkaa,
ja en niinku kattonut nää sinne päin,
ja sitten kun mä tulin pois sieltä lavalta,
että keikka oli ohi, niin tuli ne omistat,
että hyvin hoidit tilanteet,
tuot toi virta, ne se aina hakkaa jonkun.
Okei.
Että sitten etukäteen voinut kertoo mulle,
tai niinku puuttua vaikka siihen tilanteeseen.
Niin, niin, niin.
Teekä se, että ilmeisesti oli hyvin lähellä,
jotta te koomikoita, niin kertokaa tänne se,
että etukäteen.
Mä oon samaa mieltä, mulle itse asiassa kävin
viime pikkuin joulukaudella,
niin siis oli niinku tosiaan aika vaikeessa
tilanteessa, tosi niinku yleisö ei ollut yhtään silleen,
vastaanottavainen aluksi.
Siellä oli kans semmonen niinku
lahkapäinen piloti kaveri sinne,
joka niinku heti vittu aloitte sitten,
niin kun näin sinä vähän otetaan tässä
nyt uhkailemalla luulon pois,
ja sitten se veti juuri niin, kun toi on pidä
jotain turpas kiinni, tai jotain,

mikä on palkattu puhmaan,
niin kyllä pidä turpas kiinni.
Mä taisit jotain tästä niinku ehkä
maan jälkeen, mulla on vähän vaikea
toteuttaa niinku mun duniaan.
Mut se tuli kans siitä ehkä keikäjälkeen
pyytää anteeksi, tai juuri se, että hän toimii
ehkä vähän huonossa. No mut sehän on hyvä se
oppi sitten, ei ehkä semmonen,
luultavasti juo. Semmonen.
No saan sitä virheitä tehdä, jos pyytä anteeksi.
Enäin, se on jo avoin.
Tämä on oppinut, mä oon seurannut lehtiä
julkisuutta ja huomattu, kun pyytä anteeksi,
se on aika, tai voin, vaan sitten
niinku tietysti maailman loppuun asti
väittää, että minut oli kaapattu
silloin ja joku muu puhui puolesta.
Niin, tai sit voin teä, ehkä sekin
olisi voinut tulla sen pyytä,
pyydän anteeksi, jos häiritäsi, ne
sitystäsi. Niin kyllä.
Jos koit sen loukkaan.
No mut se niistä, mutta
siis tota,
sä teet, stand-upia
siis olisin pitkään, mut sithän sä tulit
kans noin viikon uutisiin kirjoittamaan.
Mä tuli jossain vaiheessa, joo,
mä oltiin linströmi-jukankaa, muistaakseni
kerupissa joensuussa keikalla
ja mä kävin kattomassa
sen keikkaan, jos noin ehdottaa
sille vitseen.
Tuohon suun juttuun se opis tää ja
sit selle, että no niin, että sä tykkää
punchiota tuolla, että tuu pakemään noin viikon
uutisteen. Mut sehän on suuru siis,
mun mielestä sä oot ihan käsittämättömän hyvää
nimenomaan siinä, että miten jostain saadaan
hausku, siis semmonen nimenomaan
punching, että niinku punchiotaan
noin kyllä, harmittavasti
TV-alalla ei tarvita näitä haamoja

yhtään, mut jos se olisi niin...
Niin, mut se ehkä selittää, miksi
se ei telkärissä ole niin paljon hauskaa,
kun sen puuttuun sellainen tyyppi.
Mut se ei ottakaa, mä voin tulla.
Mut se on siis kivaa kyllä puu.
Mä tykkään siis,
joidenkin koomikoiden esityksiin
tai juttuihin, mä osaan
niin kuin ehdottaa, en kaikki.
Että on niin kuin, mä oon niin kuin
välttämättä ymmärrä koko juttua yhtään,
mutta se on niin kuin sika hauskaa.
Mä en tiedä, mille sinä naudetaan,
mut naudetaan nyt kuitenkin.
Sitähän te teit pitkään,
mutta sit noin viikon studiossa se pääsit
sit ihan esiintyykkiin.
Se oli mun eka varmaan, mikä mä näin,
silloin mä vasta tajusin, niin kuin oli
se Petri Nykor, mikä
parodi, ja misikin sitä sanotaan.
Se oli semmonen Petri Nykor,
mailen haamoja, rappasit
mistä se nyt olikaa.
Se oli
vähän munen Petri Nykor, mailen haamoja,
joka sit Petri on huusat, hey Petri,
mistä mä oletin hei Petteri,
niin joo, se oli
Petteri Orbasta joku.
Joo, se oli ihan käsittämättö hyvä, sekin löytyy
YouTube, mä oon se kattanut.
Mut se oli mun mielestä tietenkin
hienoa, koska siihen ohjelmaan tartti mun mielestä
lisää, että sit sä olit se tyyppi, joka toi
musiikkia siihen.
Jos sai määrin joo,
oli ihan siellä sitten enempikin semmoisia
vähän jotain ultra-passisteja
tälläsiä ja ne vieti oikeille musiikkia.
No joo, totta kai tietysti.
Mut fun fact mä siis,
me tehtiin sit, kun se ohjaa mä olin

tulossa kohti loppua,
niin me ajatellaan, että tehdä semmonen
mokumentti siitä, että kun se loppuu
ja että mitä suunnitelmia kaikilla on.
Ja sit mä keksin, että mä haluan sit
olla semmonen, että mä
alan edistää mun black metal-urvaa.
Ja sit mä sai
meidän etäpalaveris,
niin kun kaikille on vähän vihreet valonaan,
niin mä annan mennä vaiheesta.
Mä sanoit, että voisit mä nyt tehdä
niinku black metal-piisin.
Ja sä sanoit, että joo, annan mennä vaiheesta.
Sitten niinku 45 minuuttia myöhemmin
mulla oli piisin valmiina, siis äänitettynä.
Ja ihan kaikki oli valmis.
Sit mä vaan laitoin niille vaatseva.
Tässä on mun blackis-piisi.
Ja sit siihen tehtiin musa-video.
Ja eli mä pääsin niinku
vetää kunno-blackis-kledjuissa
ja tietysti korpse-peinteissä.
Se oli ihan niinku mahtava.
Siis mä oon saanut siitä jopa teostokorvauksia.
Joo, koska sehän totta kai näytettiin
televisioita.
Siis saada korvauksia.
Mutta sä tein jo ikään,
silloin musta tuli niinku myös ammattimuusikkoin.
Mä oon niinku saatu raha
musikin tekemisestä.
Ja sieltä on vuosittain nyt tullut mulle,
koska se on kans varmaan, jos sä on Youtube.
Teostokorvauksilla ei enää eleneet.
Niin noin, joo.
Mut siis tyylit huntin.
Se on aika hyvin.
No ihan.
Ei olla mun mielestä.
Joo.
Sitten mä menin katota tätä niinku ihan sille
choukilla eräälle suomalaisille blackis-musikolle.
Meikäkin on vähän tehnyt.

Se ei se kattonut kyllä hyvänä.
Siis se niinku ei yhtäisi.
Mä olin niinku oikeasti koko,
että tää on niinku tribute.
Tää ei pilkaa blackis, mä päin vastaan.
Mä hän yritin tehdä siitä
snadiotributtia sinne suuntaan.
Mutta sinne asti hän ei enää ollut valmis,
kun tää oli kuuntelava.
Nyt se on hyvä näin niinku,
ei black metalia kuuntelavana ihmisenä,
niin muu lähes biisi meni ihan läpi sinne.
Tää, tämmöstä se on.
Hyvää biisi näillä mittakaavoilla.
Teekö se tehdä mä ymmärrä yhtään?
Joo, siinä oli vähän niinku hakuu semmoseen
juuri semmoseen niinku 90-luvun
rakaan ja raastavaan.
Niin kuin et hirveentää,
et se pitää kuulostaa kamalat,
niin ei se on vaikea toteuttaa.
Niin kun mä piste kamalimman semmoseen
saakilin vaavistimme, mitä muuta löytyi
ja siihen tuunusin mä näänneen
ja siis mulee.
Mut täytyy sanoa siis,
mun voimapiin siihen on pidempää aika
ollut, nyt viime syksys lähti,
on siis Ramien kesä,
joka löytyy spotifaista.
Joka on siis mun mielestä ehkä
yksi täydellisimpiä pop-kappaleita,
mitä oi kuulla.
Tää on kyllä ihan mielettä, mä tuun siis ensi viikolla
kin tänne sun pitkästä,
eko-hieromista.
No mä oon viedäkin vähän paha mielen,
et mä oon sanonut, että sulla on yksinäiseksi niin.
Ei siitä, ei siitä.
Mut siis se on oikeasti se...
Mäkin tiedän, että se on oikeasti mikään pizza-puffet,
sun lempin ruokat, se on makkarakastikin.
No niin menon, oi jättänyt, tuli näin.
Mut Ramien kesä siis Ilkka.

Ilkka.
Ilkka kiven kanssa.
Iikan kanssa teitte siis sanatvisia.
Joo, se oli valmismelodia ja sovitus
oli jo tehnyt
se oli semmoinen rallatus.
Siis se on nimenomaan se se jää päähän ja
mä vielä löydän siitä
koskettavuutta, kun hän seisoo
naapurilaiturilla,
että saadaan sun saunan takia.
Sehän on siis surullinen, se hahmoperiaatteessa,
koska sillä on alkoi ongelma,
mistä ei ehkä puhuta tarpeeksi.
Mut senkin takia siinä on just
loistavaa se kontrasti,
kun se on tuurissa menevä, semmoinen
iloinen rallatus ja nauretaan tavallaan
sille ihmiselle, joka on oikeasti
vähän suossa.
Se on ihan
jännä, miten paljon siitäkin
ihan tommosta piisistä
tullut vaan se kehuja.
Joo, siis se on aidosti siis, koska
mä en tykkää
humorimusiikissa.
Mutta kun toi ei jotenkin oo, se on vain
hassutarina
koskettavasta ihmisrauniosta,
joka on nimenomaan päähän jäävä ja
niin kuin todella.
Täälkaa kuuntelemaan, koska
sieltä ei sen pläkkispiisin jälkeen
otti, josta sitä paljon on tullut.
Joo, jos mä en ymmärtänyt oikein spotifaissa
hänen rahaa, sieltä hän saa ihan järjestää.
Siis sehän ei vissi näytä
alle tuhat kertaa, jos on soitettu.
Niin mä en tiedä,
monta kertaa, jos tää on tullut, se on vissekuu
kolme senttiä.
No luulisit, että se tuhat näkyy
pieni, kun mä oon kuunneet sen kyl niin muut kertaa.

Niin, mut mä oon lähettänyt siltä takaisin
siinä se virhe juuri tuonne, kun mä lähettäisin
suorana mp3 näkyminen,
niin se on varmaan suorapu. Niin se on totta sieltä,
sieltähän se on se suorasta. Mut kieltävät,
mä oon ihan itsekin tyytyvä, ja se on aika tarttuvaa
melodia siinä, ja se lähti siitä,
että kun mun lähikaupassa kävin
ja siellä on saakeli huono valikoima,
että sieltä ei välttämättä löydy
jäävuorisalaattiin,
mutta siellä on yhdeksää erisorttia tonnikalaa.
Ja sitä oli joku kertaa menosti,
mä teen CSR-salaatia,
ja sieltä ei löytynyt niin ku, ei CSR ja eikä
salaatia, jos mä oon ihan tuhissa,
fakti, kauppa.
Mennään tonnikalaa,
hyllyn ohi, jossa on ihan mahoton määrä,
että mä oon vaan, mikä takia täällä on
näin paljon tonnikalaa, mutta ei väest,
perhan on jäävuorisalaattiin,
ja sitten lähisiä kaupasta kiukkuun,
ja sitten mä oon hyräästäistä melodiaa laulaiset,
että meidän kaupasta saa pelkkää tonnikalaa,
ja siihen syntyy sit se piisi.
Unodiosta tonnikalaa, että tuija odottaa,
että tuija ei nyt saa.
Joo.
Käykää kuuntelua.
Mut joo, noiviko studio tähän,
että itse sitten, niin menomaa,
sanoit, että mitä sen jälkeen.
Mitäs sit se, ku se loppuu?
No ei paljon mitään, kyllä.
Sitten, no ei, ei kyllä oikeastaan,
että jotain, niin ku,
TV-duuni on tehnyt joo,
käsi kirjoitin yhä semmosen,
just Tommy,
Tommy Tuomisen kanssa,
yhä semmosen pikkohjelma tehtiin,
ja sit on ollut, niin ku,
tollaista mainosnäytelemistä,

joitain, mut aika vähämmin.
Oli se, ku sä te, se radion mainos,
ku oltiin sitä kiertueella,
ja sit mä muistan, että on semmoinen päivä,
että ei ole kiertu, ja mä lähdään ajan,
niin ku omalle keikalla yksin,
niin ahdataan radion päälle,
niin sä oot siihen radios, mä oon sitä herranäkö.
Se oli hauska projekti.
Se oli hauska projekti kanssa.
Joo.
No mut, sitten vielä,
mitä kehuista tuli mieleen,
että sulla on se työn alla klubi,
ja sillä hän on ollut alusta lähtien,
jossa on tämmöinen työn alla klubi,
mikä ehkä puhuu nimipuolestaan,
että se on, missä voi testaila uutta matchkoja ja muuta,
niin teillä on ollut hienoimmat julisteet
alusta lähtien.
Siihen tuli heti jotenkin hyvää linja,
että otettiin vastuun ne leffa-teemasit,
lähtiin vaan sitten tekemään just...
No niin se eka oli se pelkoa ja inhoa.
Eka oli pelkoa ja inhoa,
sit taisi tulla Indiana Jones.
Joo, se Indiana Jones-juliste, se on minäkin.
Yksin pienistä havmoista.
Joo, kyllä.
Se oli hanko sen Petrin ideasta.
Se oli heti, että totta kai lähdetään tekemään,
jossa on vaan joku taitava graafikkoon,
kun se on tehnyt yhdistymään.
Se on kyllä hyvä, koska sen jälkeen,
kun Petri ja Tomi pyöritti sitä,
niin oli se joku Star Wars,
ja nyt sinulla on se terminaattori.
Mikä on seuraavaa?
Mä en tiedä.
Kun mä oon nyt kattoo alkanut tietysti yli-ajattelen
totakin asiat, sehän millä tapaa lookinen,
se elokuva teemosin.
No ei olekaan, mutta...
Se oli joku idea,

että mitä se voisi seuraavaa olla.
On ollut ajatukset aina tuuteen kauteen,
tai siis silleen, että syys,
kevätkausin mennään samalla,
ja sitten vaihtuu.
Sen täytyisi kuitenkin miettiä,
mutta mulla oli
ehkä jopa ajatus,
että jos olisinkin lähtenyt viemään
johonkin legendariset levynkannet.
Mietit, kuin hienoa olisi
vedenalta kuvattu meikä-alastomana.
Joo, sitten se tuli sinne.
Ja sitten voisi olla
kuvamis neljä suojakävelejä
suojatien yli.
Kaikki minun personen.
Joo, joo, joo.
Ja sitten monta vuotta voidaan mennä
silleen, että aina vaan musta.
Niitä on yllättävän monen bändillä.
Joo, eri värisiä oli.
Valkonen asti oli ruskeet.
Joo, primuksella.
Okei.
Sehän sekin minä jäksi.
Minulla oli armeijassa
siis silleen, että
oltiin joulukiin, että oltiin
meidän yksikköisiin joulussa.
Oli siitä puhuttu,
että tuokaa musaa,
että olemme ja pelejä,
ja kaikkea saadaan aikaa.
Kuka on ollut musaa ja ainoa,
mikä löytyy olemme siis primuksemme
Brown album.
Ja se ei ole silleen lähestyttävän,
se on aika äkki-jyrkkää.
Se oli sitten kuunnelti, ja saakereissa
meni kyllä päästä.
Miten sait inti se?
Niin, niin se oli.
Millainen oli siellä joulun?

Mä olin kans joulun kiinni.
Tosi mukaan.
Mä olen jännyt ihan parhaimpana.
Mä olin kato vielä joulupukki.
Mä kiertäli siihen,
että minulla on
koko lapsuuden ajalta
tietynlaisia
pieniä kokemuksia
esiintymisistä,
mitä mä oon tehnyt.
Mä olin joulupukki.
Mä olin miettinyt valmiiksi tai vitsen,
mitä mä sinun kerran.
Yksi niistä harmittaa,
kun ei toiminut se vitsen. Kuka ei nauranut silleen.
Mä olen...
Joulu on pilalle.
Tuketukaa manteli.
Lähden siitä.
Mä olin joulupukkinasi,
ja kävin jakelemassa lahjassa.
Niin, niin siellä on vissi aika iso.
Se on aika iso.
Ei olekaasti vertailu pintaan.
Kirkkonun meidustalasi
ja avomerta.
Meitä ei ollut se,
mitä pitikin olla 20 henkeen.
Se oli hauska.
Meillä oli 20-tyyppiä joulun yli
ja aina uuteen vuote asti.
Se oli mun mielestä jäänyt
henkilökunta.
Sodestakin oli antanut
lahjapussit, missä on pipariaa,
mikä mandariini, mitä aina siihen aikaa oli.
Nyt hirveän kivana.
Joo.
Mä hän en ole jouluihminen
yhtään.
Viime joulun vietin aivan yksinä.
Nähdyn ketään.
Mulla oli kaksi kissaita.

Toi kävi.
Se oli yhtä kiisu
kaikki saman ikäisiä, saman henkisiä,
samassa kuusassa olevia nuoria miehiä.
Arvoja parhaista puolella,
kun ollaan hajalla, niin ollaan yhdessä.
Mä oon niin rikki, niin mäkin.
Sieltä löytyy esiintymiskokema.
Mä tein esim. ketsejä siellä.
Kun meillä oli siis tehtäviä,
pitää esittää jotain,
kun mäkin kävisin esim.
aljupsäri kutsajia ja koulujen.
Mä olin aina niissä ketseissä.
Sitten minulla oli,
kun ylennyttiin,
joksikin alikesos oli joku päättöjuhla,
niin mä olin tehnyt semmoisen,
mä olin löytänyt luutnaatinatsa,
tai sitten mä olin tehnyt semmoisen hahamoon,
kun luutnaattiin runkkari.
Se ei millään tapaa
siis nojannut meidän kurssin,
kurssipäällikköä luutnaattiin tunkkariin.
Ei varmasti.
Ja siis tämä runkkari,
esiintyisiä niinku päätöjuhlassa,
ja tunkkari.
Hän löysi itseänsä siitä.
Tämä on hyvä.
Jos mietin, että mitä armeijasta tehdään,
niin toi on hyvä, että jos Venäjä hyökkää,
niin Antti oi itarajalla ketsejä.
Mä olin kyllä siis ihan rampa myöskin.
Kyllä minulta varmaan...
Se on hyvä.
Se pystyy sekä tappamaan, että ne on...
Minulla on nyt tänään aikataulu.
Neljä ekaa minuuttiin,
niin tapettaa,
sit naudettaa.
Tai katsotaan, miten täältä.
Ei, ehkä se on parempi toiste päin.
Yleensä on parempi, kun ne on hengissä.

Tottaa.

Mikä se on? Minun piti kysyä siitä.

Me ollaan menossa nakkilaan keikalle.

Helepä, ei pahjoa.

Joka on siis ensi...

No nyt on siis, kun tätä tehdään,

niin on Helmi kuun loppu,

niin on siis, kun huhtikuussa.

Kerro, onko siis vielä yhä se,

missä puhuttiin silloin,

siis ensimmäinen päivän,

Aprilipäiväiksi.

Onko se oikeasti siis,

että me yleisöä haetaan paikalle?

Ei tarvitse hakea.

Eli toi...

Minulla on siis...

Isäni on sieltä päin kotosiin.

Se on pieni paikkakunta porivieressä,

ja mekin on siellä...

Nähkiäinen on viiris.

Viimeisen kuuluisuus

Pyrähdyskaukylälle tuli,

oli toi känninne pastori ollut.

Nakkilaan.

Ei tästä on ihan kuukaus pari aikaa.

Oliksist ihan poliisilta haettu pois

ja te kesken messuun.

Okei.

Se rikos sitten.

Ei mä tiedä, siis...

Ei, kai Jumalan sanaa

saa levittää

0,5-kaisousen rajana.

Niin, se on varma.

Sä oot silloin...

Ratti Ruori...

Joku...

Risti Juoppo.

Risti Juoppo ja tota...

Siitä on sitten...

Tuomiona.

Mutta niin, niin...

Mä oon menossa Nakkilaan.

Siellä on semmonen paikka,
minkä tota...
Semmonen... Mikä... Verstas.
On se mestas, siis tosi hieno paikka.
Siis...
On se paikka, että järjestetään sen stand-upin.
Ja sitten mä menisin siihen pihaan ja mä olin...
Ei, mä tuli niin hirveän muisto, yhtäkkiä lapsuudesta.
Mä muistan, että mä oon ollut
tällä pihalla
katsomassa, kun sen dien toisella puolella oleva
joku... Se on joku höyläämytä
tai joku tämän noin ilmi-liäkesä.
Siis palaa tiekkoja ja sitä on tulossa sit samutta.
Ja me ollaan asuttu ihan siinä, niinku...
Isä ja iti on ollut silloin vielä niinku yhdessä.
Ja niinku... Ja...
Mä oon kuulut, että tätkin ne sellanen joku tulipalo, mennään totta kai katsomaan.
Ja siis mä muistan, että mä oon ollut alasti.
Että on ollut niinku kesä.
Ja tiekko lapsena, sitä on kesällä alasti.
Ja ei ollut aikaa siinä niinku...
Sitten pukeutua.
Ja mä muistan, että mä oon vaan niinku alasti
kattelemassa tulipaloa.
Siis niinku mä menisin ja pihaan muu tuli heti,
että oi saakkeli, se jotenkin niinku häpeä heti,
että hän on käynyt mun kikkeli ja tässä on tuennellut.
Ja tämä sama nyt tehdään uudestaan ensimmäinen neljettä.
Niin, mut vaatteilla siis.
Ja tulipalo onkin saa olla, mutta pietää vaatteita.
Se on nykyään niin tuomittua siis,
tuo kikkelinnäyttäminen tulipalopaikoilla.
Mä muistan, että on hyvä et sylensiä.
Mä muistan, että mä oon muusta hauska idea, et sun faija oli silleen.
No, minä otan joku bussi ja kerrataan yleisössä.
Joo, niinku mä aloisin,
kun hän ehottii tätä paikkaa,
mä sanon, että ikku ei siinä...
Että jos mä vedän nyt harpilla niinku tähän,
tämän paikan ympärille,
aika isonki sä tekee hän saa tehdä,
että kun ei täällä asu mitään, eikä ketään.
Mä oon niinku niis kutsissa kolleen.

Mulla on pussi, minä vaikka haen ne ihmiset.
No niin, toi on hyvä.
Tää on tää logistiikka selkeästi periytyneenä semmoissa.
Joo, faijalla on menneisyyttä siihen,
että hän aikanaan muutti sitten sieltä
satakunnasta just tänne pääkaupunkisella,
ja sitten oli vähän aikaa pussikuskinakunnassa.
Perusti oman yritykseen,
ja alkoi touhuu kaikennäköis muuta.
Tyviä muistoja siitä.
Mä muistan, mä ainakin katois sitten semmoisessa ihmepussikuskin
kommunissa, mikä on juuri varmaan suositeltava
tämmöisellä tietkö 12-vuotiaille pojalle
asua siellä porno-kuviaseinnä piukassa.
Mutta siellä oli siis semmoinen koira,
semmoinen Saksan paimenkoira,
jota koulutettiin, se oli poliisekoira koulutuksen,
ja täysin saanut, ja sit mä sain leikkiin senkaan päivisin.
Sehän teki mitä vaan,
että oikeastaan teki minulla vaikka voipullia,
jos mä niinku...
Et kun piilotin, että tässä on hiiva,
niin paikallis piilot on hiivä,
niin onks se meni just asaa niitä reitteen,
mitä se oli, sorry Ray.
Mitä sä olit kulkenut, että se haki se hiiva,
se oli ihan siis käsittämät,
mä olen leikkiin senkaan päivisin se koirakaa.
Paras käsiä ikinä.
Hyvä.
Mutta tästä muistossa tuli mieleen,
oks reukku komedian muisto,
mitä mä ainakin ysenen kaikilta?
Ei, et en muistet olisin ollu millä...
Nehän niissä käski kotitehtävänä,
niin miettii, siis totta kai mä voisin niinku just kertoa
niinku...
Säädälää on hirveesti firma keikoista,
ei vittu eka keikka.
Ne oli mahtavia,
mutta jotenkin
haluun lämmöllä muistella
viime kesää.
Meillä oli siinä tehti Anders Helleniuksia

ja Heli Sutelanka on ne kesäkiertuja.
Se vika viikko oli semmonen,
että meillä oli ahdettu siihen viimeiseen
viikkoon viisi keikka.
Ja oli niinku
mm. kesäsää, että niinku kesässä just silloin,
ja sitten mä ajellaan tuolla niinku
ihan mielettömispaikoissa.
Mä ootin eka taisu olla,
jossa hän tiistä, jossa hän karvia,
se oli niinku, niin täydellisesti
sen keika jälkeen mennään saarenkedoille.
Eli Ville ja hänen vaimoisa
Sanna-saarenketo, Ville on siis kanssa koomikko,
niin siellä meillä oli paljuut ja saunnat
ja systeemit, etkö kesäyössä.
Ja sitten siitä seuraavana päivänä eteenpäin
ja taas oli ihan uskomattomia
maisemmia koko ajan ja
mielettömien majoituksia,
erbiempiä linnoja, vaan oikein se lähti
ihan silleen, että niinku kato, mikä kämppä
tämä otetaan, että meillä on tommonen
koko perhana joku vanha pussia
semmoinen käytössä.
Ja siis se vaan,
että oli jotenkin tosi makeen,
kun oli just tehnyt niin pirusti,
niin ne keikat, että oli ihan siis semmoista,
että jos nyt vaan lavalle päi hönkä sinne
työnne ihmiset nauramaa alkuet, oli aika tuleessa.
Niin toinen haluan kyllä,
että se on jäänyt mieleen.
Tai siis kesällä...
Siellä on kiva ajanautoa, kun on valossa,
on hyvä keli,
ja sen jotenkin sinänsä tylsää, että silloin
just on ehkä vähemmän kuitenkin.
Joo, ja sitten niin kuin tuommoinen joku
kesäteatteri, niin sehän on niin
helppo paikka esiinty, kun ihmiset tulee niin
valmiiksi jo hyvällä tuulella,
ja se on vaan
mukavaa, se oli ihan tosi kiva,

ja sitten siinä oli aika hyvin saatu
ihmisiäkin joka paikka,
että se ei ollut pelkkää alue, että sitten
vielä ei palkkakiitelleen,
mutta oli kyllä kiva,
että oli just silloin ehkä huomasi senne
niin kuin parhaita se, että kuvaan tekee
tiivisti ja koko ja keikkaa,
niin sen parempi sä oot.
Ja sitten viimeinen keikka oli liian
just jossain Mikkelissä, ja hohu,
se oli aika 5-5.
Mutta se oli hyvän erbiempi,
että me hän tehtiin nyt syksyllä kanssillaan.
Tervetani vuokrattiin niitä paljon enemmän,
että hotelli on kuitenkin aika tylsä,
se on ollut paljon.
Se on hyvin äkkiä, se konsepti käynyt.
Mutta sitten kun sä etkin jostain
kalajoen kyläkouluun,
mikä meillä on käytössä kanssilla,
oli ihan maattavuus.
Mä oon kyllä kääntynyt ihan herottomasti
sille puolet. Totekaankin ymmärrän,
niin kun siis hotellit on vieläkin
aika vaivattomia, ja niihin on
silleen helppo mennä,
mutta sitten jos tolleen
vähän käyttää aikaa, vähän kattoo,
että tossa olisi heitä ommoinen mökkitua
että tämä maksakin sama verran kuin hotellin.
Miksi emme mennä tuonne?
Ja sitten saa sen oman rauhaan.
Hoteleissa on se, että kun siellä on
muutakin ihmisiä.
Luo oman hotellin.
Niin, kun ne saattaa viedä viimeisen
riisipirakaan sieltä.
Ja usein viedä.
Niin.
Se on ämmäntävä.
Aina ne tulee sinne.
Antti aina sanoi, että ne oli
muut vierat veisun riisipirakaan.

Kyllä.

No hyvä. Onko sinulla sitten, pitää alkoi silloin, että suosituksia on kysynyt, kun me aloitettiin, että tässä on pandemia-aikana tämä, ja sitten tuntuu, että ihmiset tarttevat jotain tekemistä, jotain mitä ne voisi olla, niin sitten kaikki vierat on sanonut, suositellaan jotain meidän kuntelijoille tai katselijoille.

Mitä vaan?

Sen takia minä laitoin se, että viestioissa vastaisit, okei, mietin jotain.

Tähän mennessä on suositeltu muun muassa ulkoilua, nukkumista, naimisiin, kirjaa, niin kuin mitä vaan, pitää ihminen voi tehdä vaikka joku lembiruoka tai uusi harrastus.

Mä suosittelen sellaista pirkka, rapea, valkosipuli, sessamit, chili, öljys.

Tietä ja tietää.

Tämä oli jossain vaiheessa Twitterissä joku juttu, yhtäkkiä.

Ja siis pirkka tuote, siis rapea, valkosipuli, sessamit, chili, öljys.

Mikäs tuote on?

Se on rappeita, valkosipulia.

Tämä oli murruun, mikä on vissiin paahettu rappe.

Ja sitten se on lyödä sessamit chili, öljys.

Ja sitä voi heittää mihin vaan?

No, joo.

Se on siis semmonen hyvin, tietysti jokin itämaisiin ruokin.

Se on pikse pizza-puffeeseen.

Mutta nyt kannattaisiin raksin nappaa kiinni tästä.

Kyllä se sopii siis,

kun mä ostin sen purnukkaan,

kun mä oon meidän kans tällaisiin välillä, että

kuten Twitterin sekkoo,

jos tämä on tuollaisessa tuotteessa,

mäkin haluin myös muistaa, mistä puhutaan.

Mutta mä sain siis yhdellä aikana itteni ulos siitä.

Tulei kaupasta kolme aikaa,
puolinelijätas on jo

puolillaan se, ja sitten mä mietin,
että mihin mä voin nää laittaa sitä,
että mä saan enää kehtaa ihan sormelmaa
graapiin, joten tollaista, joka on selkeästi
lisukettava mauste.

No, mutta se on hyvä suositus.

Ihan yhtä hyvä, kun ne kaikki muutkin täällä.

Ei ole hyvä tai huono,
ja suosituksia on kaikki suosituksita
yhtä tärkeitä.

Niin, niin menomaan.

Onko me käsitelty kaikki?

Mä oon tiedä siis.

Mä tiedän.

Mä oon tiettenkin hirveän nopeasti mennyt,

kun mä oon tiettenkin alussa

tästä vasten lämmitellään,

että milloin tää alkaa silleen tonenteolla.

Siitä kun rei painaa rekkiä.

Niin, mutta aikaa siis...

Mä oon tiettenkin tunti 20 minuuttia.

Älä jaksaa?

Ei noista jaksu katsella, mutta...

Kaikki sanoo samaa.

Ei näitä kukaan kato muutenkaan.

Ei kun siis oikeasti kyllä jaksaa,

ja mun mielestä se on aina, että

ei katkaan sitä, eikä me vain höristiin jotain,

mutta jos ne asiat on meille mielenkiintoisia,

niin kyllä ne usein on

myös katselijoille tai kuulijoille.

Tai niitä ihmisiä on, jotka on kiinnostuneita

koomikoista ja komiinkasta.

Siitä, kun siitä puhutaan.

Ehkä.

Muuten tämä menee vähän ohinnin.

Ei se haittaa siis, se oli joka tapauksessa kiva tulla

katsoa tämä studio.

Tämä on kyllä valtava.

Tämä on jättimälle.
Uimailas on tuolla.
Tämä on kyllä lupea.
Tämä vuokraan on 7 ton nii kuussa,
mutta minä ajattelua, että kyllä tässä kuitenkin
sponsorirahaa on, pikkuhiljaa pirkka,
rapia, valkosipulja, eli rupeaa meitä
sponsoroimaan.
Pitäis käydä sitä hakea nyt, kun me ollaan
kiinnostuneita.
Sitä on turhavia mainostaa, mutta muuten
Antin keikat löytyy antihapala.fi
Löytyy heti, kun mä päivitän ne sinne.
Helti, kun niitä tulee eritä keikkoja.
Sieltä löytyy antinjulkista,
heikkivilja.fi, mä aina unorain oma jankin
mainostaa, tulkaa emmest kattomaan.
Ensimmäinen neljättä kuulee
Antti, apala, heikkiviljaa,
Nackilan,
mikä se verstaa.
Tulkaa ainakin sinne.
On tässä monenlaista hauskaa
ja kivaa keikkoja tulossa tiedoksi.
Kiitos Antti.
Kiitos Antti.
Olipa kiva, kun saan tulla.
Kyllä, ja sitten vielä
muistakaa tilata tämä kanava,
niin saattaa tänä ilmoituksen, kun tulee
uusi jakso.
Mä sustan tullut ihan tämmönen
kunnojutukuvaraa, että sää niinku
subscribe- ja kommentoikaa.
Mistä ikinä nyt kuuntelin, elkää kommentoita mitään.
Ei elkääkää seuraa koko ajan.
Katsokaa näitä, ja kiitos,
tai kuuntelit.
Ja taas, yes, mai!